

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 6 april 2022
(OR. en)**

**2021/0045 (COD)
LEX 2152**

**PE-CONS 86/1/21
REV 1**

**TELECOM 464
COMPET 914
MI 949
CONSOM 295
CODEC 1659**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM ROAMING I ALLMÄNNA MOBILNÄT I UNIONEN
(OMARBETNING)**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/...

av den 6 april 2022

om roaming i allmänna mobilnät i unionen (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 374, 16.9.2021, s. 28.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 mars 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 4 april 2022.

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 531/2012¹ har ändrats väsentligt flera gånger². Eftersom ytterligare ändringar ska göras, bör den förordningen av tydlighetsskäl omarbetas.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 531/2012 av den 13 juni 2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 172, 30.6.2012, s. 10).

² Se bilaga I.

- (2) Särskilt bör noteras att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120¹ ändrade förordning (EU) nr 531/2012 och föreskrev att tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet skulle avskaffas i unionen från och med den 15 juni 2017, med förbehåll för en skälig användning av roamingtjänsterna och möjligheten att tillämpa en undantagsmekanism för hållbarheten vad gäller avskaffandet av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet, även kallat roaming till inrikestaxor. Kommissionen gjorde också en översyn av grossistledet på roamingmarknaden i syfte att bedöma vilka åtgärder som krävdes för att tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet skulle kunna avskaffas i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 531/2012. Efter denna översyn antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/920² med syftet att reglera de nationella roamingmarknaderna i grossistledet och avskaffa tilläggsavgifterna för roaming i slutkundsledet senast den 15 juni 2017 utan att det medför någon snedvridning av de nationella eller de besökta marknaderna.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 om åtgärder rörande en öppen internetanslutning och om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och förordning (EU) nr 531/2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 310, 26.11.2015, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/920 av den 17 maj 2017 om ändring av förordning (EU) nr 531/2012 vad gäller bestämmelser om grossistledet på roamingmarknader (EUT L 147, 9.6.2017, s. 1).

- (3) Den 29 november 2019 offentliggjorde kommissionen sin första fullständiga översyn av roamingmarknaden (*kommissionens rapport*), som visar att avskaffandet av tilläggsavgifter för roaming i hög grad har gagnat resenärer i unionen. Användningen av mobiltjänster, dvs. reglerade roamingtjänster för röstsamtal, sms eller data, vid resor i unionen har ökat snabbt och kraftigt, vilket bekräftar genomslaget av unionens roamingregler. Slutsatsen i kommissionens rapport var att trots vissa tecken på konkurrensdynamik i både slutkunds- och grossistledet på roamingmarknaderna har de underliggande grundläggande konkurrensvillkoren inte ändrats och kommer sannolikt inte heller att ändras inom överskådlig tid. Regleringen av slutkunds- och grossistmarknaderna är därför fortfarande nödvändig och bör inte överges. I kommissionens rapport konstateras särskilt att den kraftiga sänkningen av pristaken för roaming i grossistledet har bidragit till en ytterligare sänkning av roamingpriserna i grossistledet vilket har gynnat operatörer med nettoutflöde av trafik, dvs. operatörer med en kundbas som konsumerar fler mobiltjänster på partneroperatörers nät i andra medlemsstater än vad som konsumeras av partneroperatörernas kundbas på det egna nätet.

I kommissionens rapport konstaterades att organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) rekommenderat ytterligare sänkning av pristaken för roaming i grossistledet. Kommissionen analyserade och dokumenterade behovet av att ytterligare sänka pristaken för roaming i grossistledet och bedömt vilken sänkingsgrad som behövs för att värdoperatörer ska kunna få täckning för sina kostnader för att tillhandahålla roamingtjänster i grossistledet. I kommissionens rapport hänvisades det till kravet i förordning (EU) nr 531/2012 att roamingkunder ska ha tillgång till samma tjänster i andra medlemsstater, till samma pris, förutsatt att dessa tjänster kan levereras i värdnätet. I kommissionens rapport uppmärksammades dessutom den helt nya utvecklingen med nya sätt att bedriva handel med roamingtrafik i grossistledet, till exempel onlineplattformar för handel, som har potential att främja konkurrens på roamingmarknaden i grossistledet och underlätta förhandlingar mellan operatörer. Slutligen konstaterades det att separat försäljning av dataroamingtjänster inte har utnyttjats av marknaden.

- (4) Förordning (EU) nr 531/2012 upphör att gälla den 30 juni 2022 och syftet med den här förordningen är att omarbета den och samtidigt införa nya åtgärder för att öka transparensen, bland annat transparens när det gäller användningen av mervärdestjänster vid roaming och användningen av roaming i icke markbundna allmänna mobilnät samt att säkerställa en verklig upplevelse av roaming till inrikestaxor i fråga om tjänstekvalitet och tillgång till alarmeringstjänster vid roaming. Den här förordningens giltighetstid är fastställd till tio år, fram till 2032, för att skapa säkerhet på marknaden och minimera regleringsbördan. Genom den här förordningen införs ett krav på att kommissionen ska göra översyner och överlämna rapporter till Europaparlamentet och rådet 2025 och 2029, som vid behov ska åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av den här förordningen, om marknadsutvecklingen gör detta nödvändigt. På grund av en snabb marknadsutveckling och den snabba utbredningen av ny teknik bör kommissionen särskilt bedöma huruvida det är lämpligt att lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av den här förordningen när den utfärdar sin första rapport 2025.
- (5) De nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter som har ansvaret för att skydda och främja intressena för de mobilkunder som normalt är bosatta inom deras territorium har inte möjlighet att kontrollera de värdsnätsoperatörer som finns i andra medlemsstater och som dessa kunder är beroende av för att kunna använda internationella roamingtjänster. Denna bristande kontroll skulle kunna minska effekten av de åtgärder som medlemsstater vidtar på grundval av deras restbefogenhet att anta bestämmelser på konsumentskyddsområdet.

- (6) Unionens marknad för mobilkommunikationer är fortfarande fragmenterad och det finns inget mobilnät som täcker samtliga medlemsstater. Till följd av detta köper roamingleverantörer roamingtjänster i grossistledet från eller utbyter roamingtjänster i grossistledet med operatörer i besökta medlemsstater för att kunna tillhandahålla mobilkommunikationstjänster till sina nationella kunder som reser i andra medlemsstater.
- (7) En inre telekommarknad kan inte anses finnas så länge nationella priser och roamingpriser skiljer sig åt. Skillnaderna mellan nationella avgifter och roamingavgifter bör därför elimineras för att skapa en inre marknad för mobilkommunikationstjänster.
- (8) En gemensam harmoniserad metod bör användas för att säkerställa att användare av markbundna allmänna mobilnät under resor inom unionen inte ska behöva betala orimligt höga priser för unionsomfattande roamingtjänster, och därigenom öka konkurrensen mellan roamingleverantörer när det gäller roamingtjänster, uppnå en hög konsumentskyddsnivå och bevara såväl incitament för innovation som konsumenternas fria val. Mot bakgrund av att de berörda tjänsterna är gränsöverskridande behövs en sådan gemensam metod för att roamingleverantörer ska kunna verka inom ett enda enhetligt regelverk grundat på kriterier som fastställts på ett objektivet sätt.

- (9) Den utbredda användningen av mobila enheter med internetfunktion innebär att dataroaming har stor ekonomisk betydelse. Detta är relevant för både användare och leverantörer av tillämpningar och innehåll. För att främja utvecklingen på denna marknad bör avgifterna för dataöverföring inte hämma tillväxten, i synnerhet med tanke på att utvecklingen och utbyggnaden av nästa generations höghastighetsnät och höghastighetstjänster förväntas tillta i stadig takt.

- (10) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG¹, 2002/20/EG², 2002/21/EG³, 2002/22/EG⁴ och 2002/58/EG⁵ hade till syfte att skapa en inre marknad för elektronisk kommunikation inom unionen, samtidigt som en hög konsumentskyddsnivå skulle säkerställs genom ökad konkurrens. Med undantag för direktiv 2002/58/EG upphävdes dessa direktiv genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972⁶.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 7).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 21).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 51).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 321, 17.12.2018, s. 36).

Direktiv (EU) 2018/1972 syftar till att främja investering i och användning av nät med mycket hög kapacitet i unionen samt att fastställa nya spektrumregler för mobilkonnektivitet och 5G. Direktiv (EU) 2018/1972 föreskriver också att nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter samt Berec, kommissionen och medlemsstaterna bland annat ska uppnå målen att bidra till utvecklingen av den inre marknaden och främja unionsmedborgarnas intressen. Det direktivet säkerställer bland annat att alla slutanvändare har tillgång till kommunikation till rimligt pris, inklusive internet. Det förbättrar konsumentskyddet, ökar säkerheten för användarna och underlättar regleringsåtgärder.

- (11) Grossist- och slutkundsledet på roamingmarknaden har unika särdrag som motiverar exceptionella åtgärder som går utöver de mekanismer som annars finns att tillgå inom ramen för direktiv (EU) 2018/1972.
- (12) Denna förordning bör göra det möjligt att avvika från annars tillämpliga bestämmelser i direktiv (EU) 2018/1972, på så vis att priserna för erbjudna tjänster ska fastställas genom affärsavtal om det inte finns någon operatör med betydande marknadsinflytande, och på så sätt skapa utrymme för införandet av kompletterande lagstadgade skyldigheter som avspeglar de speciella särdrag som de unionsomfattande roamingtjänsterna har.

- (13) För att skydda roamingkunderna mot stigande slutkundspriser för reglerade roamingtjänster, dvs. reglerade roamingtjänster för röstsamtal, sms eller data, på grund av fluktuationer i referensväxelkurserna för andra valutor än euron, bör en medlemsstat som inte har euro som valuta tillämpa ett genomsnitt av flera referensväxelkurser över tid för att fastställa de högsta tillämpliga tilläggsavgifterna i sin valuta. Om de högsta avgifterna inte anges i euro bör de tillämpliga värdena fastställas i den aktuella valutan genom tillämpning av genomsnittet av flera referensväxelkurser över tid som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT) den dag som anges i denna förordning. Om det inte gjorts något offentliggörande den angivna dagen bör de tillämpliga referensväxelkurserna vara de som offentliggörs i det första nummer av EUT som utkommer efter den dagen och som innehåller sådana referensväxelkurser. För att anpassa fastställandet av värden i andra valutor än euro till den regel som tillämpas på kommunikation inom unionen i enlighet med förordning (EU) 2015/2120, bör de högsta avgifterna i andra valutor än euro fastställas genom tillämpning av genomsnittet av de referensväxelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken i EUT den 15 januari, den 15 februari och den 15 mars det relevanta kalenderåret. De högsta avgifter som beräknas på detta sätt för 2022 bör gälla från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande till och med den 15 maj 2023.

- (14) För att ge utrymme för en effektivare, mer integrerad och konkurrenskraftig marknad för roamingtjänster bör det inte finnas några begränsningar som hindrar företag från att förhandla om tillträde i grossistledet i syfte att tillhandahålla roamingtjänster, inklusive kommunikation maskin till maskin. Hinder mot roamingtjänsttillträde i grossistledet på grund av skillnader i förhandlingsstyrka mellan företagen och deras grad av ägande när det gäller infrastruktur bör undanröjas. Därför bör roamingavtal i grossistledet iakttä principen om teknikneutralitet och säkerställa att alla operatörer har lika och rättvisa möjligheter att få tillträde till alla tillgängliga nät och tekniker och bör respektera principen att sådana avtal förhandlas fram i god tro för att ge roamingleverantörer möjlighet att erbjuda roamingtjänster i slutkundsledet som motsvarar de tjänster som de erbjuder på nationell nivå. Denna förordning ålägger inte roamingleverantörer någon skyldighet att ingå roamingavtal i grossistledet endast med de operatörer som har de mest avancerade näten, under förutsättning att de krav på tjänstekvalitet i slutkundsledet som fastställs i denna förordning uppfylls. De operatörer som söker roamingtjänsttillträde i grossistledet bör ha frihet att förhandla om sina roamingavtal i grossistledet utifrån sina egna kommersiella behov och sina slutanvändares bästa intresse. Under övergången till nästa generations mobilnät och mobilteknik bör roamingleverantörer därför gradvis säkerställa roamingtjänsttillträde i grossistledet som möjliggör tillhandahållande av roamingtjänster i slutkundsledet i andra medlemsstater på likvärdiga avtalsvillkor som i deras hemmedlemsstat, i enlighet med målen för roaming till inrikestaxor. Roamingleverantörer bör erbjuda roamingtjänster i slutkundsledet som är likvärdiga med de mobilkommunikationstjänster som de erbjuder nationellt när det finns omfattande täckning eller när det finns konkurrenskraftiga erbjudanden om tillträde till nästa generations mobilnät och mobilteknik i den besökta medlemsstaten, i enlighet med Berecs riktlinjer för roamingtjänsttillträde i grossistledet.

Virtuella mobiloperatörer och återförsäljare av mobilkommunikationstjänster som saknar egen nätinфраstruktur tillhandahåller vanligen roamingtjänster som grundar sig på affärsavtal om roaming i grossistledet med deras värdnätsoveratörer i samma medlemsstat. Det är emellertid möjligt att avtalsförhandlingar inte ger virtuella mobiloperatörer och återförsäljare tillräcklig marginal för att kunna stimulera konkurrensen genom lägre priser. Undanröjandet av dessa hinder och balans i förhandlingspositionerna mellan de virtuella mobiloperatörerna eller återförsäljarna och mobilnätsoveratörerna genom ett tillträdeskrav och pristak för grossisttaxor bör främja utvecklingen av alternativa, innovativa och unionsomfattande roamingtjänster och roamingerbjudanden till kunder. Direktiv (EU) 2018/1972 föreskriver inte någon lösning på detta problem genom införandet av skyldigheter för operatörer med betydande marknadsinflytande.

- (15) En skyldighet att bevilja varje rimlig begäran om tillträde i grossistledet till allmänna mobilnät i syfte att tillhandahålla roamingtjänster bör därför föreskrivas. Sådant tillträde bör anpassas efter behoven hos de aktörer som begär tillträde. Slutanvändare av tjänster som kräver modern teknik och roamingtjänster i slutkundsledet bör kunna åtnjuta samma tjänstekvalitet vid roaming som i hemlandet. En skyldighet avseende roamingtjänsttillträde i grossistledet bör därför säkerställa att den aktör som söker tillträde kan replikera den slutkundstjänst som erbjuds i hemlandet, om inte de värnäsoperatörer av vilka tillträde begärs kan bevisa att det inte är tekniskt möjligt att göra detta. De parametrar enligt vilka mobiltjänster erbjuds av värnäsoperatören till sina nationella kunder ska anses vara tekniskt möjliga. Om inte annat följer av det relevanta roamingavtalet i grossistledet, och utan att det påverkar de skyldigheter i slutkundsledet som fastställs i denna förordning, bör värnäsoperatören säkerställa att roamingkunder på det egna nätet inte omfattas av villkor som är mindre fördelaktiga än de villkor som värnäsoperatören erbjuder sina nationella kunder, till exempel när det gäller tjänstekvalitet, såsom den tillgängliga hastigheten. Tillträde bör vägras enbart på grundval av objektiva kriterier, exempelvis teknisk genomförbarhet och behovet av att upprätthålla nätintegriteten.

Värdsnätsoperatören bör inte vägra eller begränsa tillträde på grundval av kommersiella överväganden på ett sådant sätt att tillhandahållandet av konkurrerande roamingtjänster begränsas. Om tillträde vägras bör den part som anser att dess intressen har åsidosatts kunna hänskjuta ärendet till tvistlösning i enlighet med det förfarande som anges i denna förordning. För att säkerställa likvärdiga förutsättningar bör tillträde i grossistledet i syfte att tillhandahålla roamingtjänster beviljas i enlighet med de lagstadgade skyldigheter som fastställs i denna förordning och som är tillämpliga på grossistnivå, varvid hänsyn bör tas till de olika kostnadselement som är nödvändiga för att tillhandahålla tillträdet. En konsekvent regleringsstrategi för tillträde i grossistledet för tillhandahållande av roamingtjänster bör bidra till att undvika snedvridning mellan medlemsstater. Berec bör i samråd med kommissionen och i samarbete med berörda aktörer utfärda riktlinjer för tillträde i grossistledet i syfte att tillhandahålla roamingtjänster.

- (16) En skyldighet att bevilja roamingtjänsttillträde i grossistledet bör innefatta tillhandahållande av direkta roamingtjänster i grossistledet samt tillhandahållande av roamingtjänster i grossistledet för återförsäljning genom tredje parter. Skyldigheten att bevilja roamingtjänsttillträde bör även omfatta mobilnätoperatörens skyldighet att göra det möjligt för virtuella mobiloperatörer och återförsäljare att köpa reglerade roamingtjänster i grossistledet från aggregatorer i grossistledet som utgör en samlad tillträdespunkt och en standardiserad plattform för roamingavtal i hela unionen. För att säkerställa att operatörerna ger roamingleverantörer tillträde till alla faciliteter som är nödvändiga för tillträde till direkta roamingtjänster i grossistledet och tillträde till roamingtjänster i grossistledet för återförsäljning inom rimlig tid bör ett referenserbjudande offentliggöras med standardvillkoren för direkt roamingtjänsttillträde i grossistledet och tillträde till roamingtjänster i grossistledet för återförsäljning. Offentliggörandet av referenserbjudandet bör inte förhindra avtalsförhandlingar mellan den som begär tillträde och den som ger tillträde om prisnivån för det slutliga grossistavtalet eller om ytterligare tillträdestjänster i grossistledet som går utöver de tjänster som är nödvändiga för tillträde till direkta roamingtjänster i grossistledet och tillträde till roamingtjänster i grossistledet för återförsäljning.
- (17) En skyldighet att bevilja roamingtjänsttillträde i grossistledet bör omfatta tillträde till alla delar som krävs för att tillhandahålla roamingtjänster, såsom nätelement och tillhörande faciliteter, relevanta programvarusystem, inbegripet driftstödssystem, informationssystem eller databaser för förbeställning, tillhandahållande, beställning, underhåll, begäran om reparation samt fakturering, tillträde till nummeromvandling eller system som erbjuder likvärdiga funktioner, mobilnät och virtuella nättjänster.

- (18) Om de som söker tillträde till roamingtjänster i grossistledet för återförsäljning begär tillträde till faciliteter eller tjänster utöver vad som är nödvändigt för tillhandahållandet av roamingtjänster i slutkundsledet, kan mobilnätoperatörerna ta ut rättvisa och rimliga avgifter för dessa faciliteter eller tjänster. Dessa ytterligare faciliteter eller tjänster kan bland annat vara mervärdestjänster, ytterligare programvara och informationssystem eller faktureringsarrangemang.

- (19) Enligt artikel 109 i direktiv (EU) 2018/1972 ska medlemsstaterna säkerställa att alla slutanvändare har tillgång till alarmeringstjänster avgiftsfritt via nödkommunikation till den lämpligaste larmcentralen. Enligt det direktivet ska medlemsstaterna också säkerställa att slutanvändare med funktionsnedsättning har tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation, inbegripet under resor inom unionen, och att sådan tillgång motsvarar den som andra slutanvändare åtnjuter. Sådana medel för tillgång kan omfatta en realtidstexttjänst eller totalkonversationstjänst i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882¹ eller andra icke-talkommunikationstjänster, såsom sms, meddelandetjänster eller videotjänster genom larmtillämpningar, eller samtalsförmedlande tjänster, som medlemsstaterna använder med beaktande av kraven i unionsrätten samt kapaciteten och den tekniska utrustningen i det nationella larmcentralssystemet. Genomförandet av de medel för tillgång till alarmeringstjänster som är tillgängliga för roamingkunder med funktionsnedsättning och tillhandahållandet av lokaliseringssuppgifter bör i möjligaste mån baseras på europeiska standarder eller specifikationer. Sådana standarder bör främjas av kommissionen och medlemsstaterna i samarbete med europeiska standardiseringsorgan och andra relevanta organ.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70).

Det är medlemsstaternas sak att fastställa vilken typ av nödkommunikation som är tekniskt möjlig för att säkerställa roamingkundernas tillgång till alarmeringstjänster. För att säkerställa att roamingkunderna har tillgång till nödkommunikation enligt de villkor som fastställs i artikel 109 i direktiv (EU) 2018/1972 bör värdnätsoperatörer i referenserbjudandet inkludera information om vilken typ av nödkommunikation som är föreskriven och teknisk möjlig för att säkerställa tillgång för roamingkunder enligt nationella åtgärder i den besökta medlemsstaten. Dessutom bör roamingavtal i grossistledet innehålla information om de tekniska parametrar som säkerställer tillgång till alarmeringstjänster, inbegripet för roamingkunder med funktionsnedsättning, och överföringen av lokaliseringssuppgifter, inklusive uppgifter från telefoner, till den lämpligaste larmcentralen i den besökta medlemsstaten. Roamingleverantören bör baserat på denna information kunna identifiera och tillhandahålla nödkommunikationen och överföringen av lokaliseringssuppgifter utan avgift.

- (20) Vissa villkor får inkluderas i referenserbjudandena för att mobilnätoperatörer ska kunna hindra permanent roaming eller onormal användning eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet. En värdsnätoperatör som har rimliga skäl att anta att en betydande andel av roamingleverantörens kunder bedriver permanent roaming eller att det förekommer onormal användning eller missbruk av roamingtjänster i grossistledet bör kunna anmoda roamingleverantören att tillhandahålla information, i aggregerad form och helt i överensstämmelse med unionens och nationella dataskyddskrav, med vilkas hjälp det kan fastställas om det föreligger en situation där ett betydande antal av roamingleverantörens kunder bedriver permanent roaming eller om det förekommer onormal användning eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet, exempelvis information om antalet kunder med obetydlig inhemsk konsumtion jämfört med deras roamingkonsumtion. Dessutom bör uppsägning av roamingavtal i grossistledet i syfte att förhindra permanent eller onormal roaming i grossistledet, eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet, genomföras endast om mindre strikta åtgärder inte har avhjälpt problemet. En sådan uppsägning bör villkoras av förhandsgodkännande från värdsnätoperatörens nationella regleringsmyndighet, varvid utlåtandet från Berec i största möjliga utsträckning ska beaktas, i de fall då Berec har rådfrågats.

Mindre strikta åtgärder kan innefatta fastställandet av högre grossistavgifter, som inte överskrider de högsta grossistavgifterna som fastställs i denna förordning för volymer som överskrider en i avtalet angiven sammanlagd volym. Sådana högre avgifter bör fastställas på förhand, eller från och med den tidpunkt då värnåtsoperatören, på grundval av objektiva kriterier, har konstaterat och underrättat hemmanåtsoperatören om att det föreligger en situation där ett betydande antal av roamingleverantörens kunder bedriver permanent roaming eller att det förekommer onormal användning eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet. Mindre strikta åtgärder kan även innefatta att hemmanåtsoperatören åtar sig att anpassa eller se över den policy för skälig användning som tillämpas på kunderna, i enlighet med de genomförandeakter som antagits i enlighet med denna förordning, eller att värnåtsoperatören kan begära att roamingavtalet i grossistledet ses över. För att värna transparensen bör den nationella regleringsmyndigheten göra begäranden om godkännande av uppsägning av roamingavtal i grossistledet allmänt tillgängliga, om inte annat följer av hänsyn till affärshemligheter.

- (21) I syfte att möjliggöra utvecklingen av effektivare, mer integrerade och konkurrenskraftiga marknader för roamingtjänster bör operatörer då de förhandlar om roamingtjänsttillträde i grossistledet i syfte att tillhandahålla roamingtjänster i slutkundsledet ges möjlighet att förhandla om innovativa prissättningssystem i grossistledet som inte direkt baserar sig på faktiska konsumtionsvolym, såsom schablonbetalningar, förhandsåtaganden eller kapacitetsbaserade roamingavtal i grossistledet, eller prissättningssystem som återspeglar variationer i efterfrågan under året. Med förbehåll för de begränsningar för permanent roaming som ingår i denna förordning är maskin till maskin-kommunikation, dvs. tjänster som inbegriper automatisk överföring av data och information mellan enheter eller programvarubaserade applikationer med begränsad eller ingen mänsklig medverkan, inte undantagna från tillämpningsområdet för denna förordning eller de relevanta skyldigheter avseende roamingtjänsttillträde i grossistledet som fastställs i denna förordning, inbegripet bestämmelserna om skälig användning av roamingtjänster och möjligheten för mobilnätoperatörer att i sina referenserbjudanden inkludera villkor för att förhindra permanent användning av reglerade roamingtjänster eller onormal användning eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet. Permanent roaming är dock föremål för avtalsförhandlingar och kan överenskommas mellan två roamingpartner i ett roamingavtal i grossistledet. För att möjliggöra utvecklingen av effektivare och mer konkurrenskraftiga marknader för maskin till maskin-kommunikation förväntas det att mobilnätoperatörer i allt högre grad kommer att reagera på och godta varje rimlig begäran om roamingavtal i grossistledet till skäliga villkor som uttryckligen tillåter permanent roaming när det gäller maskin till maskin-kommunikation.

De bör kunna upprätta flexibla roamingavtal i grossistledet som ger möjlighet till roamingtjänster i grossistledet och tillämpa taxesystem som inte baseras på förbrukad datavolymer utan istället på alternativa system, såsom antalet uppkopplade maskiner per månad. I detta sammanhang bör de berörda parterna vid gränsöverskridande tvister ha tillgång till det tvistlösningsförfarande som fastställs i artikel 27 i direktiv (EU) 2018/1972. Förhandlingsparterna bör ha möjlighet att komma överens om att inte tillämpa de högsta reglerade roamingavgifterna i grossistledet under hela den tid då roamingavtalen i grossistledet är i kraft. Detta skulle innebära att ingen av parterna senare kan begära att de volymbaserade högsta roamingavgifterna i grossistledet tillämpas på faktisk förbrukning, såsom föreskrivs i denna förordning. Detta bör inte påverka skyldigheterna att tillhandahålla reglerade roamingtjänster i slutkundsledet. I kommissionens rapport uppmärksammas dessutom den helt nya utvecklingen med nya sätt att bedriva handel med roamingtrafik i grossistledet, till exempel onlineplattformar för handel, som har potential att underlätta förhandlingsprocessen mellan operatörer. Användningen av liknande instrument kan bidra till att förbättra konkurrensen på roamingmarknaden i grossistledet och ytterligare pressa ner de faktiska grossisttaxor som tas ut.

- (22) Förordning (EU) nr 531/2012 föreskriver att slutanvändare inte får hindras av operatörer från att få tillgång till reglerade dataroamingtjänster på ett värdnät som erbjuds av en alternativ roamingleverantör. Denna strukturella åtgärd, som infördes genom skyldigheten till separat försäljning av dataroamingtjänster, saknar dock verkan efter införandet av roaming till inrikestaxor. På grund av bristen på genomslag på marknaden tycks denna skyldighet dessutom inte längre vara relevant. Därför bör de bestämmelser som kräver att operatörer ska tillhandahålla separat försäljning av dataroamingtjänster i slutkundsledet upphöra att gälla.
- (23) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller fastställande av närmare tillämpningsföreskrifter för policyer för skälig användning och metodik för bedömning av hållbarheten vad gäller avskaffande av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet till inrikespriser samt om den ansökan som en roamingleverantör ska lägga fram med avseende på denna bedömning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹. Fram till antagandet av dessa genomförandeåtgärder bör kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2286² fortsätta att gälla.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

² Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2286 av den 15 december 2016 om tillämpningsföreskrifter för policyer för normal användning och metodik för bedömning av hållbarheten vad gäller avskaffande av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet och ansökan som inlämnas av roamingleverantörer för denna bedömning (EUT L 344, 17.12.2016, s. 46).

- (24) Lagstadgade skyldigheter bör införas i både grossist- och slutkundsleden för att skydda roamingkundernas intressen, eftersom det har visat sig att prissänkningar i grossistledet för unionsomfattande roamingtjänster inte alltid avspeglas genom lägre priser i slutkundsledet, då det har saknats incitament för detta. Åtgärder som innebär att nivån på slutkundspriserna sänks, utan att något görs vad avser kostnaderna i grossistledet för att tillhandahålla dessa tjänster, riskerar å andra sidan att hindra den inre marknaden för roamingtjänster från att fungera smidigt och skulle inte medge någon ökad konkurrensnivå.
- (25) Avskaffandet av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet enligt förordning (EU) 2015/2120 var nödvändigt för att skapa och underlätta en fungerande digital inre marknad i hela unionen. Den förordningen var emellertid i sig inte tillräcklig för att säkerställa att roamingmarknaden fungerar på ett korrekt sätt. Den här förordningen bör bidra till att prissättningsmodellerna på de inhemska marknaderna inte påverkas genom avskaffandet av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet.
- (26) Det relevanta nationella slutkundspriset bör motsvara den nationella enhetsbaserade slutkundsavgiften. I situationer där det inte finns några särskilda nationella slutkundspriser att använda som grund för en reglerad roamingtjänst i slutkundsledet (till exempel vid nationella obegränsade avgiftsplaner, paketerbjudanden eller nationella taxor som inte omfattar data), bör det nationella slutkundspriset anses utgöra samma avgiftsmekanism som om kunden förbrukade i enlighet med den nationella avgiftsplanen i den kundens medlemsstat.

- (27) Vid roaming inom unionen bör roamingkunder kunna använda de slutkundstjänster som de abonnerar på och åtnjuta samma kvalitetsnivå på tjänsterna som de har hemma. Därför, och i enlighet med de tillträdesskyldigheter i grossistledet som fastställs i denna förordning, bör roamingleverantörer och mobilnätoperatörer vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att reglerade roamingtjänster i slutkundsledet tillhandahålls enligt samma villkor som om dessa tjänster konsumerades i hemlandet. Om exempelvis den högsta tillgängliga datahastigheten i värdnätet är lika med eller högre än den högsta tillgängliga hastighet som roamingleverantören erbjuder i hemlandet, bör roamingleverantören inte erbjuda en lägre hastighet än den högsta tillgängliga hastighet som tillhandahålls i hemlandet. Om den högsta tillgängliga datahastigheten i värdnätet är lägre än den högsta tillgängliga hastighet som roamingleverantören erbjuder i hemlandet, bör roamingleverantören inte erbjuda en lägre hastighet än den högsta tillgängliga hastighet som tillhandahålls i värdnätet. Om en nyare nätgeneration eller nätteknik finns tillgänglig i värdnätet bör roamingleverantören inte begränsa roamingtjänsten till en nätgeneration eller nätteknik som är äldre än den som erbjuds i hemlandet. I synnerhet under övergången till nästa generations mobilnät och mobilteknik, om roamingleverantörens och värdnätoperatörens införande av dessa nät och denna teknik inte är jämförbart, får roamingleverantören dessutom erbjuda den reglerade roamingtjänsten i slutkundsledet med befintlig mobilteknik. Kommersiella överväganden som leder till en minskad kvalitet på reglerade roamingtjänster i slutkundsledet, såsom minskad bandbredd för att minska roamingvolymerna, bör förbjudas. Operatörer bör vidta rimliga åtgärder för att minimera onödiga förseningar i överlämnanden mellan mobilnät utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28 i direktiv (EU) 2018/1972. Nationella förvaltningar och operatörer kan ingå avtal om spektrumsamordning och säkerställa täckning, åtminstone längs 5G-korridorer och landtransportleder.

- (28) Roamingleverantörer bör kunna tillämpa policyer för skälig användning på konsumtion av reglerade roamingtjänster i slutkundsled till gällande nationellt slutkundspris. Policyer för skälig användning bör endast åtgärda onormal användning eller missbruk av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet, såsom användning av sådana tjänster av roamingkunder i en annan medlemsstat än den nationella leverantörens i andra syften än för periodiska resor. Genomförandeåtgärder avseende tillämpningen av policyer för skälig användning bör säkerställa att detta mål inte kringgås av roamingleverantörer för att uppnå andra syften som är till nackdel för de roamingkunder som gör periodiska resor. Vid fall av force majeure som orsakas av sådana omständigheter som pandemier, tillfälligt stängda gränser eller naturkatastrofer, vilka medför en ofrivillig förlängning av roamingkundens tillfälliga vistelse i en annan medlemsstat, bör roamingleverantörerna utöka den tillämpliga skäliga användningen under en lämplig tidsperiod, efter en motiverad begäran från roamingkunden. En policy för skälig användning bör ge roamingleverantörens kunder möjlighet att konsumera volymer av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till det gällande nationella slutkundspris som överensstämmer med deras respektive avgiftsplaner. Genomförandeåtgärder avseende tillämpningen av policyer för skälig användning bör ta hänsyn till de många och varierande mönstren för roamingkunders periodiska resor, för att säkerställa att policyer för skälig användning inte hindrar sådana kunder från verklig roaming till inrikestaxor.

- (29) Vid översynen av sina genomförandeakter bör kommissionen, efter samråd med Berec, bedöma i vilken utsträckning marknadsförhållanden, konsumtions- och resemönster, utvecklingen och konvergensen i fråga om prissättning och den märkbara risken för snedvridning av konkurrensen skulle möjliggöra ett hållbart tillhandahållande av roamingtjänster till nationella priser för periodiska resor och möjligheten att begränsa tillämpningen och effekterna av åtgärderna enligt en policy för skälig användning till undantagsfall.

- (30) Under specifika och extraordinära omständigheter bör en roamingleverantör som inte har möjlighet att täcka sina totala faktiska och prognostiserade kostnader för att tillhandahålla reglerade roamingtjänster i slutkundledet genom sina totala faktiska och prognostiserade intäkter från sådana tjänster, kunna ansöka om tillstånd att tillämpa en tilläggsavgift i syfte att säkerställa hållbarheten i sin nationella avgiftsmodell. Bedömningen av hållbarheten i den nationella avgiftsmodellen bör vara baserad på relevanta objektiva faktorer som är specifika för roamingleverantören, inbegripet objektiva variationer mellan roamingleverantörer i den berörda medlemsstaten och de nationella pris- och intäktsnivåerna. Detta kan till exempel vara fallet när det gäller nationella slutkundsmodeller med schablonpris hos operatörer med betydande negativ obalans i trafiken, då det implicita nationella enhetspriset är lågt och operatörens totala intäkter också är låga i förhållande till bördan för roamingkostnaderna, eller då det implicita enhetspriset är lågt och den faktiska eller prognostiserade konsumtionen av roamingtjänster är hög. För att undvika att roamingleverantörernas nationella avgiftsmodell blir ohållbar på grund av sådana kostnadstäckningsproblem och genererar en risk för en märkbar påverkan på den nationella prisutvecklingen eller en så kallad waterbed-effekt, bör roamingleverantörerna, efter godkännande av den nationella regleringsmyndigheten, under sådana omständigheter ha möjlighet att tillämpa en tilläggsavgift på reglerade roamingtjänster i slutkundsledet endast i den utsträckning som det är nödvändigt för att täcka alla relevanta kostnader för tillhandahållandet av sådana tjänster.

- (31) De kostnader som uppstått för att reglerade roamingtjänster i slutkundsledet ska kunna tillhandahållas bör därför fastställas genom hänvisning till de faktiska roamingavgifter i grossistledet som tillämpas på den utgående roamingtrafik från den berörda roamingleverantören som överstiger dess inkommande roamingtrafik, samt genom hänvisning till en rimlig ersättning för samkostnader och gemensamma kostnader. Intäkter från reglerade roamingtjänster i slutkundsledet bör fastställas med hänvisning till intäkter vid de prisnivåer som kan tas ut nationellt för konsumtion av reglerade roamingtjänster, oavsett om det gäller ett pris per enhet eller som en andel av en schablonavgift som avspeglar de faktiska och prognostiserade andelarna av de reglerade roamingtjänster i slutkundsledet som kunder inom unionen konsumerar och de reglerade roamingtjänster som konsumeras nationellt. Hänsyn bör också tas till konsumtionen av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet och roamingleverantörens kunders inhemska konsumtion samt till konkurrens-, pris- och intäktsnivåerna på den nationella marknaden, samt varje märkbar risk för att roaming till nationella slutkundspriser i mätbar omfattning kan påverka utvecklingen av dessa priser.
- (32) I förordning (EU) nr 531/2012 föreskrivs att om en roamingleverantör tar ut en tilläggsavgift för konsumtion av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet utöver någon gräns enligt en fastställd policy för skälig användning, får summan av det nationella slutkundspriset och den eventuella tilläggsavgift som tillämpas på reglerade ringda roamingsamtal, reglerade skickade sms-roamingmeddelanden eller reglerade dataroamingtjänster inte överstiga 0,19 EUR per minut, 0,06 EUR per sms-meddelande respektive 0,20 EUR per använd megabyte. Mot bakgrund av att reglerna för roaming till inrikestaxor gäller sedan den 15 juni 2017 behövs den bestämmelsen inte längre.

- (33) I enlighet med principen om att den uppringande parten betalar är det inte mobilkunden som betalar för att ta emot nationella mobilsamtal; i stället täcks kostnaden för att terminera ett samtal inom den uppringda partens nät av slutkundsavgiften för den uppringande parten. Att mobiltermineringstaxorna i olika medlemsstater alltmer närmar sig varandra bör göra det möjligt att tillämpa samma princip på reglerade roamingsamtal i slutkundsledet. Enligt artikel 75.1 i direktiv (EU) 2018/1972 har kommissionen genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/654¹ fastställt en enda unionsomfattande högsta termineringstaxa för mobiltjänster i form av röstsamtal, för att minska regleringsbördan och åtgärda konkurrensproblem förbundna med terminering av röstsamtal på ett enhetligt sätt i hela unionen. Delegerad förordning (EU) 2021/654 omfattar en treårig gradvis nedsättning: Den enda unionsomfattande högsta termineringstaxan för röstsamtal i mobila nät kommer att vara 0,7 cent 2021, 0,55 cent 2022 och 0,4 cent 2023 för att sedan nå en enda högsta unionsomfattande termineringstaxa på 0,2 cent från och med 2024. Den tilläggsavgift som tillämpas på mottagna reglerade roamingsamtal i de situationer som anges i denna förordning då roamingleverantörer tillåts ta ut en tilläggsavgift för reglerade roamingtjänster i slutkundsledet bör inte överstiga den enda högsta unionsomfattande termineringstaxa för röstsamtal i mobila nät som fastställs av kommissionen för året i fråga i delegerad förordning (EU) 2021/654. Om kommissionen senare kommer fram till att det inte längre är nödvändigt att fastställa en enda unionsomfattande högsta termineringstaxa för röstsamtal i mobila nät bör eventuella tilläggsavgifter som tillämpas på mottagna reglerade roamingsamtal inte överskrida den taxa som fastställs i den senaste delegerade akt som antagits enligt artikel 75 i direktiv (EU) 2018/1972.

¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/654 av den 18 december 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 genom fastställande av en enda unionsomfattande högsta termineringstaxa för röstsamtal i mobila nät och en enda unionsomfattande högsta termineringstaxa för röstsamtal i fasta nät (EUT L 137, 22.4.2021, s. 1).

- (34) När leverantörer av unionsomfattande reglerade roamingtjänster ändrar sina roamingtaxor i slutkundsledet och åtföljande riktlinjer för roaminganvändning i enlighet med denna förordning, bör sådana ändringar inte medföra att mobilkunder får rätt, enligt nationell lagstiftning som införlivar direktiv (EU) 2018/1972, att säga upp sina slutkundsavtal.
- (35) I ett slutkundsavtal som omfattar någon typ av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet bör de egenskaper som den reglerade roamingtjänsten i slutkundsledet har anges på ett tydligt och begripligt sätt, vilket även innefattar tjänstens förväntade kvalitetsnivå. Även om roamingleverantörer inte utövar kontroll över värdnät omfattas de tillhandahållna roamingtjänsterna av roamingavtalet i grossistledet med värdnätsoperatören. För att stärka roamingkundernas ställning bör roamingleverantörerna därför på ett tydligt sätt informera sina kunder i slutkundsavtalet om hur kvaliteten på roamingtjänsterna kan skilja sig i praktiken från de tjänster som konsumeras i hemlandet. Roamingleverantörerna bör också i möjligaste mån förklara hur andra relevanta faktorer kan påverka kvaliteten på tjänsten, exempelvis hastigheten, latensen och tillgängligheten för roamingtjänster eller andra tjänster vid roaming, på grund av tillgången till viss teknik, täckning eller variationer på grund av externa faktorer såsom topografi. Ett sådant slutkundsavtal bör också innehålla tydlig och begriplig information om klagomålsförfaranden som finns tillgängliga om tjänstekvaliteten inte motsvarar villkoren i slutkundsavtalet. Roamingleverantören bör behandla alla eventuella klagomål i det avseendet på ett snabbt och effektivt sätt.

- (36) För att säkerställa att roamingkunderna får tillräcklig information om kvaliteten på sina roamingtjänster bör roamingleverantörerna offentliggöra relevant information på sina webbsidor. De bör i detta syfte inkludera information om skälen till varför en roamingtjänst kanske erbjuds på villkor som är mindre fördelaktiga än de som erbjuds i hemlandet. Denna information bör särskilt innehålla en tydlig och begriplig förklaring av eventuella betydande avvikelser från den annonserade eller angivna maximala uppladdnings- och nedladdningshastighet som erbjuds inom landet, och hur sådana avvikelser kan påverka den roamingtjänst som kunden abonnerar på. Informationen kan också innehålla en tydlig och begriplig förklaring till varför eventuella volymbegränsningar, hastighet, tillgängliga nätgenerationer och tillgänglig nätteknik och andra parametrar för tjänstekvalitet kan påverka dataroamingtjänsten i praktiken, särskilt användningen av innehåll, tillämpningar och tjänster vid roaming.

- (37) Roamingkunder och hemmanätsoperatörer drar ibland oavsiktligt på sig höga räkningar till följd av bristande transparens i fråga om nummer som används för mervärdestjänster i unionen och de priser i grossistledet som tas ut för mervärdestjänster, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 97 i direktiv (EU) 2018/1972. Kommunikation till vissa nummer som används för tillhandahållande av mervärdestjänster, exempelvis betalsamtalsnummer, frisamtalsnummer och nummer med delad kostnad, är föremål för särskilda prisvillkor på nationell nivå. Denna förordning bör inte tillämpas på den del av taxan som tas ut för tillhandahållandet av mervärdestjänster, utan enbart på taxorna för uppkopplingen till sådana tjänster. Principen om roaming till inrikestaxor kan hos roamingkunderna skapa förväntningar på att kommunikation till sådana nummer vid roaming inte borde medföra några ökade kostnader i jämförelse med förhållandena i hemlandet. Detta är dock inte alltid fallet vid roaming. Roamingkunderna drabbas av ökade kostnader, även när de ringer till nummer som är kostnadsfria vid inrikessamtal. Detta skulle kunna undergräva kundernas förtroende när det gäller att använda sina telefoner vid roaming och kan resultera i ”chockräkningar”, och därmed en negativ inverkan på upplevelsen av roaming till inrikestaxor. På slutkundsnivå orsakas detta framför allt av en otillräcklig transparens i fråga om de högre avgifter som kan bli följden av kommunikation till nummer som används för mervärdestjänster. Därför bör åtgärder vidtas för att öka medvetenheten om risken för höga räkningar och för att öka transparensen när det gäller villkoren för kommunikation till nummer för mervärdestjänster. Följaktligen bör roamingkunderna informeras i sina slutkundsavtal, och bör i god tid på ett användarvänligt sätt och kostnadsfritt underrättas och varnas när kommunikation till nummer för mervärdestjänster kan medföra tilläggsavgifter vid roaming. Möjligheten att avaktivera tredjepartsfakturerings i bilaga VI till direktiv (EU) 2018/1972 får, om den är tillgänglig, tillämpas på roamingsituationer.

- (38) Fungerande grossistled på roamingmarknaderna bör göra det möjligt för operatörer att täcka alla sina kostnader för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i grossistledet, inklusive samkostnader och gemensamma kostnader. I den kostnadsmodell som användes för översynsprocessen beaktades i största möjliga utsträckning de investeringar som gjorts av operatörer för att tillhandahålla mobilroamingtjänster, såsom kostnaden för spektrum, kostnaden för utrustning och infrastrukturinvesteringar samt för den infrastruktur som används av operatörer och den teknik som förväntas dominera konsumtionen fram till nästa översyn. Den översyn som planeras för 2025 kommer att bygga på en ny kostnadsmodell, där största möjliga hänsyn tas till den tekniska utveckling som observeras under övergångsperioden. Detta bör bevara incitamenten för investering i värdsnät och motverka sådan snedvridning av nationell konkurrens på de besökta marknaderna som orsakas av regelarbitrage, då operatörer utnyttjar korrigeringsåtgärder för roamingtjänsttillträde i grossistledet för att konkurrera på de nationella besökta marknaderna.

- (39) Mot bakgrund av målen i denna förordning att säkerställa fortsatt konkurrens och skydd för slutanvändare bör det i denna förordning fastställas pristak för roaming i grossistledet som återspeglar utvecklingen av operatörernas kostnader för att tillhandahålla roamingtjänster i grossistledet. Den kostnadsmodell som användes för översynsprocessen och som det hänvisas till i den konsekvensbedömning som utfördes med avseende på denna förordning visar att operatörernas kostnader gradvis har minskat och fortsätter att minska. Med tanke på den förväntade tidsplanen för den planerade översynen av pristaken för roaming i grossistledet på grundval av de två rapporter som kommissionen ska lägga fram för Europaparlamentet och rådet senast den 30 juni 2025 och den 30 juni 2029, bör de högsta roamingavgifterna i grossistledet sänkas på grundval av en gradvis nedsättning, med beaktande av relevanta kostnadsberäkningar och en sannolik marknadsutveckling under perioden 2022–2027.

- (40) Kostnadsberäkningarna för tillhandahållande av roamingtjänster i grossistledet, inklusive samkostnader och gemensamma kostnader, har utvärderats på grundval av flera källor. En källa var en allmän kostnadsmodell för roamingtjänster i grossistledet som användes i översynsprocessen och som uppskattade en effektiv operatörs kostnader för tillhandahållande av roamingtjänster i grossistledet. Resultatet av kostnadsmodellen gör det möjligt att för varje år i varje medlemsstat analysera kostnaderna enligt olika scenarier och antaganden under de år då den beräknar kostnaderna. Kostnadsmodellen innefattade uppgifter från operatörerna och bekräftades därefter av de berörda nationella regleringsmyndigheterna. Säsongsbundenhet beaktades också för de medlemsstater som kunde visa att den påverkade operatörernas dimensionering av näten. Under hela den period då kostnadsmodellen utvecklades rådfrågades operatörer, Berec och nationella regleringsmyndigheter. Kostnadsberäkningen byggde också på unionens nuvarande roamingavgifter i grossistledet och tog hänsyn till den förväntade framtida spridningen av uppdaterad nätteknik, i linje med de indikationer som Berec lämnade i sina utlåtanden.
- (41) När det gäller bestämmelser om grossistavgifter bör lagstadgade skyldigheter på unionsnivå bibehållas, eftersom åtgärder som möjliggör roaming till inrikestaxor i hela unionen utan att beakta de kostnader i grossistledet för roamingtjänster som tillhandahållandet av dessa tjänster innebär kan riskera att störa den inre marknaden för roamingtjänster och inte skulle uppmuntra till mer konkurrens. Grossistavgifter på lämplig nivå bör underlätta en hållbar konkurrens, också för nya marknadsdeltagare, små och medelstora företag och uppstarts företag.

- (42) De högsta grossistavgifterna bör fungera som en skyddsnivå och säkerställa att operatörerna kan täcka sina kostnader, däribland samkostnader och gemensamma kostnader. De bör också möjliggöra omfattande hållbart tillhandahållande av roaming till inrikestaxor och samtidigt lämna marginal för avtalsförhandlingar mellan operatörer.
- (43) Den praxis som vissa mobilnätoperatörer har när det gäller att fakturera för tillhandahållande av roamingsamtal i grossistledet på grundval av debiteringsintervall på upp till 60 sekunder, till skillnad från den metod där priset beräknas per sekund och som normalt tillämpas för andra samtrafikavgifter i grossistledet, skapar en snedvridning av konkurrensen mellan dessa operatörer och de som tillämpar andra debiteringsmetoder och undergräver en enhetlig tillämpning av de högsta grossistavgifter som fastställs i denna förordning. Den innebär även en extra avgift som genom att öka grossistkostnaden får negativa följder för prissättningen av roamingsamtalstjänster i slutkundsledet. Mobilnätoperatörer bör därför vara skyldiga att fakturera för tillhandahållande av reglerade roamingsamtal i grossistledet per sekund.
- (44) För att säkerställa att roamingkunder har oavbruten och verklig tillgång till alarmeringstjänster utan kostnad bör värdnät inte ta ut några grossistavgifter från roamingleverantörerna för någon form av nödkommunikation.

- (45) För att förbättra transparensen i priserna för roamingtjänster i slutkundsledet och för att roamingkunderna lättare ska kunna avgöra hur de ska använda sina mobila enheter när de är utomlands, bör leverantörer av mobilkommunikationstjänster ge sina roamingkunder kostnadsfri information om gällande roamingavgifter när de använder roamingtjänster i en medlemsstat de besöker. Eftersom vissa kundgrupper kan vara välinformerade om roamingavgifter bör roamingleverantörerna se till att det enkelt går att välja bort detta automatiska meddelande. Roamingkunderna bör också få ett textmeddelande med en länk för att få kostnadsfritt tillträde till en webbsida som upprättats av roamingleverantören med närmare information om de typer av tjänster, dvs. samtal och sms-meddelanden, som kan vara föremål för ökade kostnader, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 97 i direktiv (EU) 2018/1972. Roamingkunderna bör på ett tydligt sätt få fullständig information om avgifter som gäller för frisamtalsnummer vid roaming. Dessutom bör roamingleverantörerna på begäran och kostnadsfritt aktivt ge sina kunder, förutsatt att dessa befinner sig i unionen, ytterligare information om avgiften per sms-meddelande eller per megabyte samt minutavgiften, inklusive moms, för att ringa eller ta emot röstsamtal samt för att skicka och ta emot sms- och mms-meddelanden och andra datakommunikationstjänster i den besökta medlemsstaten.

- (46) En roamingkund kan ansluta sig till ett icke markbundet allmänt mobilnät, till exempel ombord på fartyg (mobila kommunikationstjänster på fartyg) enligt definitionen i kommissionens beslut 2010/166/EU¹ eller på luftfartyg (mobilkommunikationstjänster på luftfartyg) enligt definitionen i kommissionens beslut 2008/294/EG², som tillhandahålls via andra typer av radionät än markbundna nät, med hjälp av särskild utrustning som monterats ombord. Dessa tjänster är ofta tillgängliga på internationellt vatten eller ombord på luftfartyg. De avgifter som roamingkunder debiteras när de avsiktligt eller oavsiktligt kopplar upp sig mot icke markbundna nät är betydligt högre än avgifterna för reglerade roamingtjänster. Roamingkunder är vana vid att åtnjuta roaming till inrikestaxor och att använda roamingtjänster till nationella priser. Eftersom det inte finns ett gemensamt synsätt beträffande transparens- och skyddsåtgärder för anslutningar till icke markbundna nät löper roamingkunder större risk att drabbas av chockräkningar. Därför bör ytterligare transparens- och skyddsåtgärder införas som ska gälla anslutning till icke markbundna nät, till exempel på fartyg och luftfartyg.

¹ Kommissionens beslut 2010/166/EU av den 19 mars 2010 om harmoniserade villkor för radiospektrumanvändning för mobila kommunikationstjänster på fartyg i Europeiska unionen (EUT L 72, 20.3.2010, s. 38).

² Kommissionens beslut 2008/294/EG av den 7 april 2008 om harmoniserade villkor för radiospektrumanvändning för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg i gemenskapen (EUT L 98, 10.4.2008, s. 19).

Roamingleverantörer bör vidta rimliga åtgärder för att tillämpa sådana transparens- och skyddsåtgärder. Sådana åtgärder kan omfatta åtgärder för nät drift, kostnadstak, en opt-out-mekanism eller likvärdiga åtgärder. De bör särskilt omfatta åtgärder för att säkerställa att tillräcklig information tillhandahålls på ett tydligt och begripligt sätt, så att roamingkunderna aktivt kan förhindra sådana fall av oavsiktlig roaming.

Roamingleverantörer som erbjuder en opt-out-mekanism bör informera roamingkunderna om de begränsningar som gäller omedelbar tillgång till eller återaktivering av tjänsten, såsom risken för att de utan sin anslutning till nätet inte kommer att kunna återaktivera anslutningen till ett icke markbundet nät. Roamingleverantörerna bör informera sina roamingkunder om möjligheten att manuellt och omedelbart välja bort roaming på sina mobila enheter, antingen i inställningarna eller genom att aktivera flygläge.

Roamingleverantörerna bör i möjligaste mån, i planeringen och driften av sina nät, sträva efter att prioritera anslutningar till markbundna nät för att minimera risken för oavsiktlig anslutning till icke markbundna nät. För att säkerställa en hög skyddsnivå för roamingkunder vid anslutning till icke markbundna allmänna mobilnät bör leverantörer av mobilkommunikationstjänster informera sina roamingkunder om eventuella extra avgifter som är tillämpliga, i form av ett kostnadsfritt textmeddelande varje gång en anslutning upprättas till ett sådant nät.

- (47) När det gäller reglerade roamingtjänster i slutkundsledet bör det i denna förordning fastställas särskilda transparenskrav som är anpassade till de särskilda villkor för taxor och volymer som ska tillämpas efter avskaffandet av tilläggsavgifterna för roaming i slutkundsledet. I synnerhet bör det föreskrivas att roamingkunder i tid, på ett användarvänligt sätt och kostnadsfritt ska få information om tillämplig policy om skälig användning, med underrättelse om när tillämplig skälig volym av reglerade röstsamtals-, sms- eller dataroamingtjänster har förbrukats till fullo, om tilläggsavgifter och om sammanlagd konsumtion av reglerade dataroamingtjänster.
- (48) Kunder som bor i gränsregioner bör inte få onödigt höga räkningar på grund av oavsiktlig roaming. Roamingleverantörer bör därför vidta alla rimliga åtgärder för att minimera risken för oavsiktlig roaming och skydda kunder från roamingavgifter när de befinner sig i sin egen medlemsstat. Sådana åtgärder bör inbegripa kostnadstak, mekanismer för att välja bort roaming i ett nät utanför unionen om det är tekniskt möjligt, eller likvärdiga åtgärder. Sådana åtgärder bör särskilt inkludera lämpliga åtgärder för att tillhandahålla information på ett tydligt och begripligt sätt så att roamingkunder aktivt kan förhindra sådan oavsiktlig roaming. Nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter som har ansvaret för att skydda och främja intressena för de kunder som normalt är bosatta inom deras territorium bör vara uppmärksamma på situationer där kunder drabbas av problem med betalning av roamingavgifter när de fortfarande befinner sig i sin egen medlemsstat och bör vidta lämpliga åtgärder för att minska problemet.

- (49) Vidare bör åtgärder fastställas för att säkerställa transparensen beträffande slutkundsavgifter för alla dataroamingtjänster, även vid anslutning till icke markbundna allmänna mobilnät, särskilt för att undanröja problemet med chockräkningar som utgör ett hinder för en välfungerande inre marknad, och för att ge roamingkunderna ett sätt att övervaka och kontrollera sina utgifter för dataroamingtjänster. Det bör inte heller förekomma några hinder för uppkomsten av tillämpningar eller teknik som kan ersätta eller fungera som ett alternativ till roamingtjänster, inbegripet men inte begränsat till wi-fi.
- (50) Dessutom bör roamingleverantörerna, för att förhindra chockräkningar, fastställa ett eller flera kostnads- eller volymtak för sina utestående avgifter för samtliga dataroamingtjänster, uttryckt i den valuta som roamingkunden faktureras i, vilka de bör erbjuda alla sina roamingkunder kostnadsfritt, med ett lämpligt meddelande som sänds när detta tak är på väg att nås och i ett format som det är möjligt att ta del av igen senare. När detta tak nåtts bör kunderna inte längre ges tillgång till eller faktureras för dessa tjänster om de inte särskilt begär att tjänsten även fortsättningsvis ska tillhandahållas i enlighet med de villkor som angetts i meddelandet. I detta fall bör de utan kostnad motta en bekräftelse i ett format som det är möjligt att ta del av igen senare. Roamingkunder bör ges möjlighet att inom rimlig tidsfrist välja bort dessa kostnads- eller volymtak eller välja att inte ha något sådant tak. Om inte kunderna anger något annat bör de omfattas av ett system med standardtak.

- (51) Dessa transparensåtgärder bör ses som minsta möjliga skyddsåtgärder för roamingkunder och bör inte hindra roamingleverantörer från att erbjuda sina kunder en rad andra faciliteter för att hjälpa dem att förutsäga och kontrollera sina utgifter för dataroamingtjänster.
- (52) Kunder som har kontantkort kan också drabbas av chockräkningar för användning av dataroamingtjänster. Bestämmelser om kostnadstak bör därför också vara tillämpliga för dessa kunder.

- (53) Konsumenter skiljer inte alltid mellan tillgång till elektroniska kommunikationstjänster vid roaming, dvs. när slutanvändare har tillgång till sådana tjänster i besökta medlemsstater, och kommunikation inom unionen, dvs. när konsumenter i sin hemmedlemsstat ringer eller skickar sms-meddelanden till en annan medlemsstat. Roaming och kommunikation inom unionen utgör två skilda och separata marknader, men vissa paralleller kan dras mellan dem ur ett konsumentperspektiv. Sedan den 15 maj 2019 är det slutkundspris, exklusive moms, som kan debiteras konsumenter för reglerad kommunikation inom unionen satt till högst 0,19 EUR per minut för samtal och 0,06 EUR per sms-meddelande. I och med förlängningen av de åtgärder för roaming till inrikestaxor som införs genom denna förordning, vilka motverkar risken för att konsumenter avskräcks från gränsöverskridande kommunikation och syftar till att upprätta en inre marknad, bör det anses lämpligt att undersöka utvecklingen av kommunikationsmarknaden inom unionen. I detta syfte bör de befintliga åtgärderna utvärderas mot bakgrund av tillämpningen av direktiv (EU) 2018/1972, särskilt bestämmelserna om interpersonella kommunikationstjänster, och införandet av en enda unionsomfattande högsta termineringstaxa för röstsamtal, som är en del av kostnadsstrukturen för kommunikation inom unionen. Kommissionen bör, med stöd av Berec, bedöma effekterna av de befintliga åtgärder som infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1971¹ och avgöra om och i vilken utsträckning det finns ett fortsatt behov av att sänka taken för att skydda konsumenterna. Denna bedömning bör göras minst ett år innan dessa åtgärder upphör att gälla den 14 maj 2024.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1971 av den 11 december 2018 om inrättande av Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och Byrån för stöd till Berec (Berecbyrån), om ändring av förordning (EU) 2015/2120 och om upphävande av förordning (EG) nr 1211/2009 (EUT L 321, 17.12.2018, s. 1).

- (54) De reglerade roamingavgifterna inom unionen skiljer sig markant från de roamingavgifter som debiteras konsumenterna på resa utanför unionen, vilka är betydligt högre än priserna inom unionen, där tilläggsavgifter för roaming efter avskaffandet av roamingavgifter i slutkundsledet endast tas ut i undantagsfall. Eftersom det inte finns ett gemensamt synsätt beträffande transparens- och skyddsåtgärder vad gäller roaming utanför unionen, känner konsumenterna inte till sina rättigheter och drar sig därför ofta för att använda mobiltelefonitjänster utomlands. Tydlig information till konsumenterna skulle inte bara kunna hjälpa dem att besluta hur de ska använda sina mobila enheter vid resor utomlands (både inom och utanför unionen) utan även hjälpa dem att välja roamingleverantör. Det är därför nödvändigt att ta itu med problemet med bristen på transparens och konsumentskydd genom att tillämpa vissa transparens- och skyddsåtgärder även på roamingtjänster som tillhandahålls utanför unionen. Dessa åtgärder bör främja konkurrens och förbättra den inre marknadens funktion.
- (55) Unionsmedborgare debiteras höga roamingavgifter för roamingtjänster i slutkundsledet i tredjeländer. Initiativ som syftar till att sänka roamingavgifterna för roamingtjänster mellan unionen och tredjeländer på ömsesidig grund bör därför uppmuntras. I synnerhet skulle slutanvändarna i unionens yttre gränsregioner dra stor nytta av lägre roamingavgifter med angränsande tredjeländer.
- (56) Om värnätsoperatören i det besökta tredjelandet inte tillåter att roamingleverantören övervakar kundernas användning i realtid bör roamingleverantören inte vara skyldig att tillhandahålla kostnads- eller volymtak för att skydda kunderna.

- (57) Roamingleverantörerna bör informera roamingkunderna om möjligheten att få tillgång till alarmeringstjänster utan avgift genom att ringa det gemensamma europeiska larmnumret ”112” och bör informera roamingkunderna om alternativa metoder för tillgång via nödkommunikation som är tekniskt möjliga för roamingkunder att använda, särskilt roamingkunder med funktionsnedsättning. Genom alternativa metoder för tillgång via nödkommunikation kan roamingkunder, i synnerhet roamingkunder med funktionsnedsättning, få tillgång till alarmeringstjänster på andra sätt än genom uppringning. Exempelvis kan alternativa metoder för tillgång säkerställas genom larmtillämpningar, meddelandetjänster, samtalsförmedlande tjänster eller realtidstext eller totalkonversation som införts enligt artikel 4 i direktiv (EU) 2019/882. Informationen om metoder för tillgång bör tillhandahållas genom ett sms-meddelande som informerar roamingkunden om möjligheten att få tillgång till alarmeringstjänster utan avgift genom att ringa det gemensamma europeiska larmnumret ”112” och som innehåller en länk till en särskild webbsida som kan nås utan avgift och som uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102¹ och på ett lättbegripligt sätt beskriver de alternativa metoderna för tillgång till alarmeringstjänster i den besökta medlemsstaten och endast anger de metoder för tillgång som är tekniskt möjliga för roamingkunder att använda. Den särskilda webbsidan bör innehålla information på det språk på vilket roamingleverantören kommunicerar med roamingkunden.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102 av den 26 oktober 2016 om tillgänglighet avseende offentliga myndigheters webbplatser och mobila applikationer (EUT L 327, 2.12.2016, s. 1).

- (58) Enligt artikel 110 i direktiv (EU) 2018/1972 ska medlemsstaterna säkerställa att deras system för varning till allmänheten sänder varningar till berörda slutanvändare, dvs. de slutanvändare som befinner sig i de geografiska områden som potentiellt påverkas av överhängande eller nära förestående större nödsituationer och katastrofer under varningsperioden, inbegripet roamingslutanvändare. Den teknik som för närvarande finns tillgänglig gör det möjligt för nationella myndigheter att sända varningar till berörda roamingkunder utan att roamingkunden behöver vidta åtgärder på förhand, som att ladda ned en applikation. I vissa medlemsstater används dock mobilapplikationer för varningar till allmänheten som gör det möjligt att skicka omfattande information till slutanvändarna, ibland utöver tidigare nämnd teknik. I de medlemsstater där länken till en sådan nationell mobilapplikation för varningar till allmänheten tillhandahålls i den databas över de metoder för tillgång till alarmeringstjänster som föreskrivs i varje medlemsstat som upprättats enligt denna förordning, bör roamingleverantörerna informera roamingkunderna om länken till den applikationen. Informationen bör tillhandahållas på det språk på vilket roamingleverantören kommunicerar med roamingkunden. Med hänvisning till ingressen till direktiv (EU) 2018/1972 kommer kommissionen bedöma möjligheterna för berörda roamingkunder att få varningar utfärdade av de behöriga nationella myndigheterna, bland annat genom en mobilapplikation under resor inom unionen, via ett unionsomfattande system för varningar till allmänheten som kompletterar de nationella systemen för varningar till allmänheten.

- (59) Nummerserier, inklusive sådana som används för mervärdestjänster, fastställs i de nationella nummerplanerna och harmoniseras inte på unionsnivå. Det kan därför hända att operatörerna inte i förväg kan känna igen nummerserierna för mervärdestjänster i alla länder. Nummerserier som används för mervärdestjänster omfattas av särskilda prisvillkor på nationell nivå och i många fall är deras termineringstaxor inte reglerade. Detta står klart för roamingleverantörerna, men nivån på de grossistavgifter som tas ut kan ändå bli oväntat hög. I roamingscenariot kan operatörerna inte göra något åt detta problem eftersom de inte har information om vilka nummerserier som används för mervärdestjänster i unionen. För att åtgärda detta problem bör Berec upprätta och underhålla en gemensam unionsomfattande, säker databas med nummerserierna för mervärdestjänster. Databasen är avsedd att öka transparensen för att ge nationella regleringsmyndigheter och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter samt operatörer direkt tillgång till information om vilka nummerserier som kan generera högre kostnader (termineringstaxor) i samtliga medlemsstater. Detta är ett nödvändigt steg på vägen mot ökad transparens i slutkundsledet, eftersom databasen skulle kunna användas för att informera roamingkunder om de typer av tjänster som kan vara föremål för högre avgifter vid roaming. För att förbättra konsumentskyddet och transparensen bör databasen kunna innehålla ytterligare information, till exempel om taxor relaterade till nummerserier för mervärdestjänster, såsom taxor per minut eller per handling. Sådan information om taxor skulle kunna göras tillgänglig på den särskilda webbsidan med information om mervärdestjänster. Berec bör fastställa förfaranden för hur behöriga myndigheter ska tillhandahålla och uppdatera informationen i den databas med nummerserier för mervärdestjänster som upprättats enligt denna förordning.

- (60) Berec bör upprätta och underhålla en gemensam unionsomfattande databas över de metoder för tillgång till alarmeringstjänster som föreskrivs och som är tekniskt möjliga för roamingslutanvändarna att använda i varje medlemsstat. Databasen är avsedd att hjälpa nationella operatörer, nationella regleringsmyndigheter och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter att få information om alla dessa metoder för tillgång till alarmeringstjänster som används i unionen. Medlemsstaterna bör i tillämpliga fall kunna uppdatera databasen med en länk till den nationella mobilapplikationen för varningar till allmänheten. Berec bör fastställa förfaranden för hur de behöriga myndigheterna ska tillhandahålla och uppdatera den information som begärs enligt denna förordning.

- (61) Om medlemsstaterna tilldelar andra behöriga myndigheter än de nationella regleringsmyndigheterna vissa av de uppgifter som rör skyddet av slutanvändare, till exempel när det gäller informationskrav för slutkundsavtal, transparens eller uppsägning av avtal, omfattar dessa behöriga myndigheters ansvar för dessa uppgifter alla delar av slutkundsavtalet, inbegripet roamingrelaterade rättigheter och skyldigheter. Utan att det påverkar fördelningen av uppgifter enligt direktiv (EU) 2018/1972 bör de nationella regleringsmyndigheterna och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter som har ansvaret för att utföra uppgifter enligt det direktivet ha de befogenheter som behövs för att inom sina territorier övervaka och utöva tillsyn över de skyldigheter som anges i denna förordning och säkerställa att de efterlevs. De bör också övervaka utvecklingen av priserna för röstsamtals-, sms- och datatjänster för roamingkunder inom unionen, inbegripet, i lämpliga fall, de särskilda kostnaderna för roamingsamtal som görs och tas emot i unionens yttersta randområden och behovet av att säkerställa att dessa kostnader kan täckas på ett tillfredsställande sätt på grossistmarknaden samt att trafikstyrningsteknik inte används för att begränsa valmöjligheterna till nackdel för kunderna. De bör se till att berörda parter får tillgång till aktuell information om tillämpningen av denna förordning och offentliggöra resultaten av denna övervakning. Information bör delas upp på företagskunder, kunder med kontantkort och kunder med abonnemang.

- (62) Nationell roaming i unionens yttersta randområden, där andra mobiltelefonilicenser än i övriga delar av det nationella territoriet gäller, skulle kunna gynnas av sänkta taxor motsvarande dem som tillämpas på den inre marknaden för roamingtjänster. Genomförandet av denna förordning bör inte leda till mindre förmånlig prissättning för kunder som använder roamingtjänster inom ett och samma land än för dem som använder unionsomfattande roamingtjänster. De nationella myndigheterna kan i detta syfte vidta ytterligare åtgärder som är förenliga med unionsrätten.
- (63) De nationella regleringsmyndigheterna bör, med bevarande av affärshemligheter och i syfte att övervaka och utöva tillsyn över tillämpningen av denna förordning och utveckling i grossistledet på roamingmarknaderna, ha rätt att kräva information om sådana roamingavtal i grossistledet som inte föreskriver tillämpning av de högsta roamingavgifterna i grossistledet. Dessa myndigheter bör också ha rätt att kräva information om antagandet och tillämpningen av villkor i roamingavtal i grossistledet som syftar till att hindra permanent roaming och varje onormal användning och missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet för andra ändamål än tillhandahållande av reglerade roamingtjänster till roamingleverantörers kunder som reser inom unionen.

- (64) Om leverantörer av mobiltjänster i unionen anser att fördelarna för deras kunder med samverkan mellan tjänster och med att slutanvändarna kan nå varandra äventyras av att deras roamingarrangemang med mobilnätoperatörer i en annan medlemsstat upphör eller riskerar att upphöra, eller om de inte kan erbjuda sina kunder tjänster i en annan medlemsstat på grund av att de inte har något avtal med minst en nätleverantör i grossistledet, bör de nationella regleringsmyndigheterna, eller andra behöriga myndigheter i de fall som anges i artikel 61.2 b och c i direktiv (EU) 2018/1972, vid behov utnyttja sina befogenheter enligt artikel 61 i det direktivet för att trygga fullgott tillträde och fullgod samtrafik, med beaktande av de mål som fastställs i artikel 3 i det direktivet, särskilt att utveckla den inre marknaden genom att främja tillhandahållandet av, tillgången till och interoperabiliteten för alleuropeiska tjänster samt genomgående konnektivitet.

- (65) Den specifika prisreglering som är tillämplig på roamingtjänster i grossistledet innebär att ett övergripande unionstak gäller för en sammansatt produkt som också kan omfatta annat roamingtjänsttillträde i grossistledet och andra sammankopplingsinsatser, inklusive i synnerhet de som omfattas av nationell eller eventuell gränsöverskridande reglering. I detta sammanhang väntas skillnaderna i regleringen av dessa insatser minska inom unionen, i synnerhet på grund av tilläggsåtgärder som vidtas i enlighet med direktiv (EU) 2018/1972 i syfte att säkerställa mer enhetlighet mellan regleringsstrategier. Under tiden bör man ta itu med eventuella tvister mellan värtnätsoperatörer och andra operatörer gällande de taxor som tillämpas på de reglerade insatser som är nödvändiga för att tillhandahålla roamingtjänster i grossistledet, med beaktande av Berecs utlåtande, i de fall då Berec har rådfrågats, i enlighet med de särskilda lagstadgade skyldigheter som är tillämpliga på roaming och med direktiv (EU) 2018/1972.

- (66) Det är nödvändigt att övervaka och regelbundet se över hur grossistledet på roamingmarknaderna fungerar och dessa marknaders samverkan med slutkundsledet på roamingmarknaderna, med beaktande av utvecklingen inom konkurrens och teknik samt trafikflöden. Kommissionen bör överlämna två rapporter till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljda av ett lagstiftningsförslag. I dessa rapporter bör kommissionen särskilt bedöma om roaming till inrikestaxor får konsekvenser för utvecklingen avseende avgiftsplaner som är tillgängliga på slutkundsmarknaden. Detta bör inbegripa dels en bedömning av huruvida det tillkommit några avgiftsplaner som enbart omfattar inhemska tjänster och utesluter roamingtjänster i slutkundsledet helt och hållet, och som därmed underminerar själva syftet med roaming till inrikestaxor, dels en bedömning av huruvida antalet enkeltariffplaner minskat, något som även skulle kunna innebära en förlust för konsumenterna och underminera målen med den digitala inre marknaden. I sina rapporter bör kommissionen särskilt analysera i vilken utsträckning som tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet godkänts av nationella regleringsmyndigheter, samt om hemmanätsoperatörerna kan ha kvar sina nationella avgiftsmodeller och om värdsnätsoperatörerna kan återfå sina faktiska kostnader för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i grossistledet.

Kommissionens rapporter bör också behandla: hur tillgången till nätteknik och nätgenerationer säkerställs på grossistnivå, informationen om prissättning i grossistledet för datatjänster, nivån av användning av handelsplattformar och liknande instrument för att handla med trafik på grossistnivå, utvecklingen av roaming maskin till maskin, kvarstående problem på slutkundsnivå när det gäller mervärdestjänster, tillämpningen av åtgärderna avseende nödkommunikation, transparensåtgärderna för roaming i tredjeländer och icke markbundna allmänna mobilnät som syftar till att förhindra oavsiktlig roaming, effektiviteten i de skyldigheter avseende tjänstekvalitet som fastställs i denna förordning, och den utsträckning i vilken kunderna tydligt informeras i sina slutkundsavtal om dessa skyldigheter och får verklig roaming till inrikestaxor. Dessutom bör kommissionens rapporter innehålla en bedömning av hur utbyggnaden och genomförandet av ny teknik samt pandemier och naturkatastrofer påverkar roamingmarknaden. För att det ska gå att sammanställa sådana rapporter, i syfte att bedöma hur roamingmarknaderna anpassar sig till reglerna för roaming till inrikestaxor, bör tillräckliga uppgifter samlas in om hur dessa marknader fungerar efter det att reglerna genomförts.

- (67) I syfte att bedöma konkurrensutvecklingen på de unionsomfattande roamingmarknaderna och för att regelbundet rapportera om förändringar i faktiska roamingavgifter i grossistledet för obalanserad trafik mellan leverantörer av roamingtjänster, bör Berec fortsätta att samla in uppgifter från nationella regleringsmyndigheter. I tillämpliga fall bör nationella regleringsmyndigheter kunna samordna med andra behöriga myndigheter. Sådana uppgifter bör innehålla de faktiska avgifter som tillämpas på balanserad respektive obalanserad trafik, tillsammans med de faktiska trafikvolymerna för de relevanta roamingtjänsterna. Insamlingen av uppgifter, som gör det möjligt att övervaka och bedöma effekterna av förändringar i rese- och konsumtionsmönster, såsom förändringar orsakade av pandemier, är avgörande för den analys som krävs i de rapporter som föreskrivs i denna förordning. Berec bör också samla in uppgifter om fall där parterna i ett roamingavtal i grossistledet har valt att inte tillämpa de högsta roamingavgifterna i grossistledet eller där de har tillämpat åtgärder i grossistledet i syfte att hindra permanent roaming, onormal användning eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet för andra ändamål än att tillhandahålla reglerade roamingtjänster till roamingleverantörers kunder som periodiskt reser inom unionen. På grundval av de insamlade uppgifterna med tillräcklig detaljnivå bör Berec regelbundet rapportera om förhållandet mellan slutkundspriser, grossistavgifter och kostnader i grossistledet för roamingtjänster. Senast den 30 juni 2027 bör kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet som baseras på de regelbundna rapporterna från Berec, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag. Berec bör också samla in de uppgifter som behövs för att övervaka de aspekter som ska bedömas av kommissionen i de rapporter som föreskrivs i denna förordning.

- (68) På medellång sikt bör ett underlättande av roaming maskin till maskin och sakernas internet erkännas som en viktig drivkraft för att digitalisera unionens industri och bör bygga vidare på relaterad unionspolitik inom sektorer såsom hälsa, energi, miljö och transport. Kommissionen bör regelbundet bedöma den roll som roaming spelar på marknaden för maskin till maskin-konnektivitet och på marknaden för sakernas internet. Om så är lämpligt bör kommissionen också lämna rekommendationer, efter samråd med Berec. Berec bör också samla in de uppgifter som krävs för att möjliggöra övervakning av de delar som ska bedömas i kommissionens rapporter om utvecklingen av roaming maskin till maskin och enheter i sakernas internet som föreskrivs i denna förordning, med beaktande av cellulära konnektivitetslösningar baserade på licensfria spektrum.
- (69) Kommissionen, Berec, de berörda nationella regleringsmyndigheterna och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter bör säkerställa att affärshemligheter behandlas fullständigt konfidentiellt i samband med informationsdelning som rör översyn och övervakning av och tillsyn över tillämpningen av denna förordning. Att kraven i fråga om affärshemligheter följs bör därför inte hindra nationella regleringsmyndigheter från att i vederbörlig tid kunna delge konfidentiell information för sådana ändamål.

- (70) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att tillhandahålla en gemensam metod för att säkerställa att användare av allmänna mobilnät under resor inom unionen inte betalar orimligt höga priser för unionsomfattande roamingtjänster jämfört med konkurrensutsatta nationella priser, och att öka transparensen och konsumentskyddet samt att säkerställa ett hållbart tillhandahållande av roamingtjänster i slutkundsledet till nationella priser och verklig roaming till inrikestaxor i fråga om tjänstekvalitet och tillgång till alarmeringstjänster vid roaming, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (71) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (72) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹ och avgav ett yttrande den 20 april 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. Denna förordning omfattar en gemensam metod för att säkerställa att användare av allmänna mobilnät under resor inom unionen inte betalar orimligt höga priser för unionsomfattande roamingtjänster jämfört med konkurrensutsatta nationella priser när de ringer och tar emot samtal, när de skickar och tar emot sms-meddelanden och när de använder paketförmedlande datakommunikationstjänster.

Denna förordning bidrar på så sätt till en väl fungerande inre marknad och åstadkommer samtidigt en hög nivå av konsumentskydd, dataskydd, integritet och förtroende, främjar konkurrens, oberoende och transparens på marknaden och skapar incitament för innovation, valfrihet för konsumenter och integrering av personer med funktionsnedsättning, samtidigt som Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna respekteras fullt ut.

I denna förordning fastställs villkor för tillträde på grossistnivå till allmänna mobilnät i syfte att tillhandahålla reglerade roamingtjänster. Den gäller både för avgifter som tas ut av nätoperatörer i grossistledet och avgifter som tas ut av roamingleverantörer i slutkundsledet.

2. Genom denna förordning införs också regler som syftar till att öka transparensen och förbättra tillgången till information om avgifter för användare av roamingtjänster, inbegripet användare av icke-reglerade roamingtjänster i tredjeländer. Den ökar också i tillämpliga fall transparensen för användare av icke-reglerade roamingtjänster när de ansluter sig till ett icke markbundet allmänt mobilnät, till exempel ombord på ett fartyg eller luftfartyg.
3. De högsta avgifter som fastställs i denna förordning uttrycks i euro.
4. När de högsta avgifterna enligt artiklarna 8–11 anges i andra valutor än euro ska dessa värden fastställas genom tillämpning av genomsnittet av de referensväxelkurser som har offentliggjorts den 15 januari, den 15 februari och den 15 mars det relevanta kalenderåret av Europeiska centralbanken i *Europeiska unionens officiella tidning*. I fråga om de högsta avgifterna ska taken i andra valutor än euro revideras årligen från och med 2023. De årligen reviderade taken i dessa valutor ska tillämpas från och med den 15 maj.
5. Denna förordning påverkar inte fördelningen av uppgifter till nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter enligt direktiv (EU) 2018/1972, inbegripet ansvaret för genomförandet av del III avdelning III i det direktivet.

Artikel 2
Definitioner

1. I denna förordning ska definitionerna i artikel 2 i direktiv (EU) 2018/1972 gälla.
2. Utöver de definitioner som avses i punkt 1 gäller följande definitioner:
 - a) *roamingleverantör*: ett företag som levererar reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till en roamingkund.
 - b) *nationell leverantör*: ett företag som tillhandahåller nationella mobilkommunikationstjänster till en roamingkund.
 - c) *hemmanät*: ett allmänt kommunikationsnät i en medlemsstat via vilket en roamingleverantör levererar reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till en roamingkund.
 - d) *värdsnät*: ett markbundet allmänt mobilnät i en annan medlemsstat än den där roamingkundens nationella leverantör har sitt nät, via vilket en roamingkund kan ringa eller ta emot samtal, skicka eller ta emot sms-meddelanden eller använda paketförmedlande datakommunikation, och detta möjliggörs genom en överenskommelse med hemmanätsoperatören.

- e) *unionsomfattande roaming*: användning av en mobil enhet av en roamingkund som befinner sig i en annan medlemsstat än den där den nationella leverantören har sitt nät, för att ringa eller ta emot samtal inom unionen, eller för att skicka eller ta emot sms-meddelanden inom unionen eller använda pakettförmedlande datakommunikation, och detta möjliggörs genom en överenskommelse mellan hemma- och värdnätsoperatörerna.
- f) *roamingkund*: kund till en leverantör av reglerade roamingtjänster som tillhandahålls genom ett markbundet allmänt mobilnät inom unionen, vars slutkundsavtal eller överenskommelse med den roamingleverantören möjliggör unionsomfattande roaming.
- g) *reglerat roamingsamtal*: ett mobilt rösttelefonisamtal som en roamingkund ringer från ett värdnät och som tas emot på ett allmänt kommunikationsnät inom unionen eller som tas emot av en roamingkund och som rings från ett allmänt kommunikationsnät inom unionen och tas emot i ett värdnät.
- h) *sms-meddelande*: ett textmeddelande (sms, short message service), främst bestående av alfabetiska eller numeriska tecken, eller båda, som kan skickas mellan mobilnummer och/eller fasta nummer som tilldelats i enlighet med nationella nummerplaner.

- i) *reglerat sms-roamingmeddelande*: ett sms-meddelande som en roamingkund skickar från ett värdnät och som tas emot på ett allmänt kommunikationsnät inom unionen eller som tas emot av en roamingkund och som skickas från ett allmänt kommunikationsnät inom unionen och tas emot i ett värdnät.
- j) *reglerad dataroamingtjänst*: en roamingtjänst som gör det möjligt att använda paketförmedlande datakommunikation för en roamingkund som använder sin mobila enhet under det att den är uppkopplad till ett värdnät, vilket inte innefattar överföring eller mottagande av reglerade roamingsamtal eller sms-meddelanden, men däremot innefattar överföring och mottagande av mms-meddelanden.
- k) *roamingtjänsttillträde i grossistledet*: direkt roamingtjänsttillträde i grossistledet eller tillträde till återförsäljning av roamingtjänster i grossistledet.
- l) *direkt roamingtjänsttillträde i grossistledet*: att en mobilnätoperatör enligt definierade villkor gör faciliteter eller tjänster, eller båda, tillgängliga för ett annat företag i syfte att detta andra företag ska tillhandahålla reglerade roamingtjänster till roamingkunder.

- m) *tillträde till återförsäljning av roamingtjänster i grossistledet*: tillhandahållande av roamingtjänster i grossistledet av en annan mobilnätoperatör än operatören för värdsnätet till ett annat företag i syfte att detta andra företag ska tillhandahålla reglerade roamingtjänster till roamingkunder.
- n) *nationellt slutkundspris*: en roamingleverantörs nationella slutkundsavgift per enhet för ringda samtal och skickade sms-meddelanden som skickas och tas emot genom olika allmänna kommunikationsnät inom samma medlemsstat och för data som en kund förbrukar.

Med avseende på första stycket n, om det inte finns någon fastställd nationell slutkundsavgift per enhet ska det nationella slutkundspriset anses motsvara samma avgiftsmekanism som den som tillämpas på kunden för ringda samtal och skickade sms-meddelanden med ursprung i och som tas emot genom olika allmänna kommunikationsnät inom samma medlemsstat och data som förbrukats i den kundens medlemsstat.

Artikel 3

Roamingtjänsttillträde i grossistledet

1. Mobilnätoperatörer ska bevilja varje rimlig begäran om roamingtjänsttillträde i grossistledet, i synnerhet på ett sätt som gör det möjligt för roamingleverantören att replikera den mobiltjänst i slutkundsledet som erbjuds nationellt, om detta är tekniskt möjligt i värdnätet.
2. Mobilnätoperatörer får avslå en begäran om roamingtjänsttillträde i grossistledet enbart på grundval av objektiva kriterier, såsom teknisk genomförbarhet och nätintegritet. Kommersiella överväganden får inte utgöra skäl att avslå en begäran om roamingtjänsttillträde i grossistledet för att begränsa tillhandahållandet av konkurrerande roamingtjänster.
3. Roamingtjänsttillträde i grossistledet ska omfatta tillträde till alla nätelement och tillhörande faciliteter, relevanta tjänster, programvarusystem och informationssystem som behövs för att tillhandahålla reglerade roamingtjänster till kunder och ska omfatta all tillgänglig nätteknik och alla tillgängliga nätgenerationer.

4. De regler om reglerade roamingavgifter i grossistledet som anges i artiklarna 9, 10 och 11 ska tillämpas på tillhandahållande av tillträde till alla de delar av roamingtjänsttillträde i grossistledet som avses i punkt 3 i den här artikeln, såvida inte båda parter i avtalet om roaming i grossistledet uttryckligen kommer överens om att de genomsnittliga roamingavgifter i grossistledet som uppstår genom tillämpningen av avtalet inte omfattas av den högsta reglerade roamingavgiften i grossistledet för avtalets giltighetstid.

Vad beträffar återförsäljning av roamingtjänsttillträde i grossistledet, och utan att det påverkar tillämpningen av första stycket i denna punkt, får mobilnätsoperatörer ta ut rättvisa och rimliga priser för delar som inte omfattas av punkt 3.

5. Mobilnätsoperatörer ska offentliggöra ett referenserbjudande med beaktande av de Berec-riktlinjer som avses i punkt 8 och ska göra det tillgängligt för företag som begär roamingtjänsttillträde i grossistledet. Mobilnätsoperatörer ska tillhandahålla företag som begär tillträde ett utkast till ett roamingavtal i grossistledet, i enlighet med denna artikel, för sådant tillträde senast en månad efter det att begäran först togs emot av mobilnätsoperatören. Roamingtjänsttillträde i grossistledet ska beviljas inom rimlig tid och senast tre månader efter tidpunkten för ingående av ett roamingavtal i grossistledet. Mobilnätsoperatörer som tar emot en begäran om roamingtjänsttillträde i grossistledet och företag som begär tillträde ska förhandla i god tro.

6. Det referenserbjudande som avses i punkt 5 ska vara tillräckligt detaljerat och innehålla samtliga delar som är nödvändiga för roamingtjänsttillträde i grossistledet, som avses i punkt 3, och innehålla en beskrivning av de erbjudanden som är relevanta för direkt roamingtjänsttillträde i grossistledet och tillträde till återförsäljning av roamingtjänster i grossistledet och de därmed förenade villkoren. Referenserbjudandet ska innehålla all information som behövs för att roamingleverantören ska kunna säkerställa att dess kunder har avgiftsfri tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation till den lämpligaste larmcentralen samt för att möjliggöra avgiftsfri överföring av lokaliseringssuppgifter till den lämpligaste larmcentralen vid användning av roamingtjänster.

Detta referenserbjudande får inbegripa villkor för att förhindra permanent roaming eller onormal användning eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet för andra ändamål än tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster till roamingleverantörernas kunder vid de tillfällen då de sistnämnda företar periodiska resor inom unionen. Om så anges i ett referenserbjudande ska i villkoren anges vilka särskilda åtgärder som värdsnätsoperatören får vidta för att förhindra permanent roaming eller onormal användning eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet liksom de objektiva kriterier på grundval av vilka sådana åtgärder får vidtas. I dessa kriterier får det hänvisas till aggregerade uppgifter om roamingtrafik. Kriterierna får inte hänvisa till specifika uppgifter om individuell roamingtrafik för roamingleverantörens kunder.

I referenserbjudandet får det bland annat föreskrivas att när en värnadsoperatör har rimliga skäl att anta att en betydande andel av roamingleverantörens kunder bedriver permanent roaming eller att det förekommer onormal användning eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet, får värnadsoperatören ålägga roamingleverantören att, utan att det påverkar unionens eller nationella dataskyddskrav, tillhandahålla information på grundval av vilken det kan fastställas om ett betydande antal av roamingleverantörens kunder befinner sig i en situation där de bedriver permanent roaming, eller om det förekommer onormal användning, eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet i värnadsoperatörens nät, såsom information om andelen kunder för vilken en risk för onormal användning eller missbruk av reglerade roamingtjänster som tillhandahålls till nationella slutkundspriser har fastställts på grundval av objektiva indikatorer i enlighet med de genomförandeakter om tillämpningen av policyer för skälig användning som antas enligt artikel 7.

Referenserbjudandet får, i sista hand och om mindre strikta åtgärder inte har avhjälpt situationen, föreskriva en möjlighet att säga upp ett roamingavtal i grossistledet, om värnadsoperatören, på grundval av objektiva kriterier, har fastställt att det föreligger en situation där en betydande del av roamingleverantörens kunder bedriver permanent roaming, eller att det förekommer onormal användning, eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet, och har underrättat hemmanätsoperatören om detta.

Värtnätsoperatören får ensidigt säga upp ett roamingavtal i grossistledet på grund av permanent roaming, eller onormal användning eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet endast efter förhandsgodkännande från värtnätsoperatörens nationella regleringsmyndighet.

Inom tre månader från mottagandet av en begäran från en värtnätsoperatör om godkännande att säga upp ett roamingavtal i grossistledet ska värtnätsoperatörens nationella regleringsmyndighet, efter att ha hört hemmanätsoperatörens nationella regleringsmyndighet, besluta att bevilja eller avslå ett sådant godkännande och underrätta kommissionen om detta.

Värtnätsoperatörens och hemmanätsoperatörens nationella regleringsmyndigheter får var och en begära att Berec ska avge ett utlåtande om de åtgärder som ska vidtas i enlighet med denna förordning. Berec ska avge sitt utlåtande inom en månad från mottagandet av en sådan begäran.

Om Berec har hörts ska värtnätsoperatörens nationella regleringsmyndighet invänta och i största möjliga utsträckning beakta Berecs utlåtande innan myndigheten, utan att detta påverkar den tremånadersfrist som avses i sjätte stycket, fattar beslut om att bevilja eller avslå godkännande att säga upp avtalet om roaming i grossistledet.

Värtnätsoperatörens nationella regleringsmyndighet ska göra uppgifter om sådana godkännanden av en uppsägning av avtalet om roaming i grossistledet allmänt tillgängliga, om inte annat följer av hänsyn till affärshemligheter.

Femte till nionde styckena i denna punkt ska inte påverka den nationella regleringsmyndighetens befogenhet att kräva att åsidosättanden av skyldigheterna enligt denna förordning omedelbart upphör, i enlighet med artikel 17.7, och värtnätsoperatörens rätt att vidta lämpliga åtgärder mot bedrägeri.

Om det är nödvändigt ska nationella regleringsmyndigheter se till att ändringar införs i referenserbjudandena, inklusive när det gäller de särskilda åtgärder som värtnätsoperatören får vidta för att förhindra permanent roaming eller onormal användning eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet, samt de objektiva kriterier enligt vilka värtnätsoperatören får vidta sådana åtgärder, så att de skyldigheter som anges i denna artikel genomförs.

7. Om det företag som begär tillträde önskar inleda avtalsförhandlingar för att inkludera delar som inte omfattas av referenserbjudandet, ska mobilnätsoperatören besvara en sådan begäran inom rimlig tid, dock senast två månader från den dag då begäran först mottogs. Vid tillämpningen av denna punkt ska punkterna 2 och 5 inte tillämpas.

8. För att bidra till en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Berec senast den ... [sex månader efter dagen för antagandet (dagen för rådets beslut som anges i fotnot 2) av denna förordning], efter samråd med berörda aktörer och i nära samarbete med kommissionen, uppdatera de riktlinjer för roamingtjänsttillträde i grossistledet som fastställs i enlighet med artikel 3.8 i förordning (EU) nr 531/2012.

Artikel 4

Tillhandahållande av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet

1. Med förbehåll för artiklarna 5 och 6 får roamingleverantörer inte debitera roamingkunder i någon medlemsstat några tilläggsavgifter utöver det nationella slutkundspriset för ringda eller mottagna reglerade roamingsamtal, skickade reglerade sms-roamingmeddelanden eller utnyttjade reglerade dataroamingtjänster, eller ta ut någon allmän avgift för att terminalutrustningen eller terminaltjänsten ska kunna användas utomlands.
2. Roamingleverantörer får inte erbjuda reglerade roamingtjänster i slutkundsledet på villkor som är mindre fördelaktiga än de som erbjuds i hemlandet, i synnerhet när det gäller tjänstekvaliteten enligt slutkundsavtalet, om samma generation mobilnät och mobilteknik finns tillgänglig i värdnätet.

Mobilnätsoperatörer ska undvika orimliga förseningar i överlämnandet mellan mobilnät vid unionens inre gränsövergångar.

3. För att bidra till en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Berec senast den 1 januari 2023, efter samråd med berörda aktörer och i nära samarbete med kommissionen, uppdatera sina riktlinjer för slutkundsledet när det gäller genomförandet av åtgärder för tjänstekvalitet.

Artikel 5

Skälig användning

1. Roamingleverantörer får i enlighet med denna artikel och de genomförandeakter som antas enligt artikel 7 tillämpa en policy för skälig användning på konsumtionen av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet som tillhandahålls till tillämpligt nationellt slutkundspris, i syfte att förhindra missbruk eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet, som exempelvis att roamingkunder använder sådana tjänster i en annan medlemsstat än den nationella leverantörens medlemsstat i andra syften än för periodiska resor.

En policy för skälig användning ska ge roamingleverantörens kunder möjlighet att konsumera volymer av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till det tillämpliga nationella slutkundspris som överensstämmer med deras respektive avgiftsplaner.

2. Artikel 8 ska vara tillämplig på reglerade roamingtjänster i slutkundsledet som går utöver en gräns enligt en policy för skälig användning.

Artikel 6
Hållbarhetsmekanism

1. Under specifika och exceptionella omständigheter och i syfte att säkerställa den nationella avgiftsmodellens hållbarhet får en roamingleverantör som inte har möjlighet att täcka sina totala faktiska och prognostiserade kostnader för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster enligt artiklarna 4 och 5 genom sina totala faktiska och prognostiserade intäkter från tillhandahållandet av sådana tjänster, ansöka om tillstånd att tillämpa en tilläggsavgift. Denna tilläggsavgift får endast tas ut i den mån det är nödvändigt för att täcka kostnaderna för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet, med beaktande av tillämpliga högsta grossistavgifter.
2. Om en roamingleverantör beslutar att utnyttja punkt 1 i denna artikel ska den utan dröjsmål lämna in en ansökan till den nationella regleringsmyndigheten och tillhandahålla all nödvändig information i enlighet med de genomförandeakter som avses i artikel 7. Därefter ska roamingleverantören var tolfte månad uppdatera den informationen och överlämna den till den nationella regleringsmyndigheten.

3. När den nationella regleringsmyndigheten mottagit en ansökan enligt punkt 2 ska den bedöma huruvida roamingleverantören har visat att denna inte har möjlighet att täcka sina kostnader enligt punkt 1, vilket skulle leda till att den nationella avgiftsmodellens hållbarhet undergrävs. Bedömningen av den nationella avgiftsmodellens hållbarhet ska grunda sig på relevanta objektiva faktorer som är specifika för roamingleverantören, inbegripet objektiva variationer mellan roamingleverantörer i den berörda medlemsstaten och de nationella pris- och intäktsnivåerna. Den nationella regleringsmyndigheten ska tillåta tilläggsavgiften om villkoren i punkt 1 och i den här punkten är uppfyllda.
4. Inom en månad från mottagandet av en ansökan enligt punkt 2, ska den nationella regleringsmyndigheten godkänna tilläggsavgiften om ansökan inte är uppenbart ogrundad eller tillhandahåller otillräckliga uppgifter. Om den nationella regleringsmyndigheten anser att ansökan är uppenbart ogrundad eller att det saknas information ska den inom ytterligare en period på två månader fatta sitt slutgiltiga beslut om huruvida tilläggsavgiften ska tillåtas, ändras eller avslås, efter att ha gett roamingleverantören möjlighet att yttra sig.

Artikel 7

Genomförande av en policy för skälig användning och en hållbarhetsmekanism

1. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av artiklarna 5 och 6 ska kommissionen, efter samråd med Berec, anta genomförandeakter som fastställer närmare bestämmelser om
 - a) tillämpningen av policyer för skälig användning,
 - b) metoden för att bedöma om tillhandahållandet av roamingtjänster i slutkundsledet till inrikespris är hållbart, och
 - c) den ansökan som roamingleverantörer ska lämna in för den bedömning som avses i led b.

De genomförandeakter som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.2.

Kommissionen ska, efter samråd med Berec, regelbundet se över de genomförandeakter som avses i första stycket mot bakgrund av marknadsutvecklingen.

2. Kommissionen ska vid antagandet av genomförandeakter som fastställer närmare bestämmelser om tillämpningen av policyer för skälig användning beakta följande:
 - a) Utvecklingen av prissättnings- och konsumtionsmönster i medlemsstaterna.
 - b) Graden av överensstämmelse mellan de nationella prisnivåerna i unionen.
 - c) Resemönster i unionen.
 - d) Märkbara risker för snedvridning av konkurrensen och investeringsincitament på nationella och besökta marknader.
3. Kommissionen ska grunda de genomförandeakter som avses i punkt 1 b och c på följande:
 - a) Fastställandet av de totala faktiska och prognostiserade kostnaderna för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet genom hänvisning till de faktiska roamingavgifterna i grossistledet för obalanserad trafik och en rimlig andel av de nödvändiga samkostnaderna och gemensamma kostnaderna för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet.
 - b) Fastställandet av de totala faktiska och prognostiserade intäkterna från tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet.
 - c) Konsumtionen av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet och roamingleverantörens kunders inhemska konsumtion.

d) Konkurrens-, pris- och intäktsnivå på den nationella marknaden och märkbara risker för att roaming till nationella slutkundspriser i mätbar omfattning skulle påverka utvecklingen av dessa priser.

4. Den nationella regleringsmyndigheten och, när så är tillämpligt för utövandet av de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt som införlivar direktiv (EU) 2018/1972, andra behöriga myndigheter ska noga övervaka och utöva tillsyn över tillämpningen av policyer för skälig användning. Den nationella regleringsmyndigheten ska noga övervaka och utöva tillsyn över tillämpningen av åtgärderna för ett hållbart tillhandahållande av roamingtjänster i slutkundsledet till nationella priser, med största hänsyn till relevanta objektiva faktorer som är specifika för den berörda medlemsstaten samt relevanta objektiva variationer mellan olika roamingleverantörer. Utan att det påverkar tillämpningen av förfarandet i artikel 6.3 ska den nationella regleringsmyndigheten i rätt tid se till att kraven i artiklarna 5 och 6 och de genomförandeakter som föreskrivs i punkt 2 i den här artikeln efterlevs. Den nationella regleringsmyndigheten får när som helst kräva att roamingleverantören ändrar eller upphör med tilläggsavgiften om denna inte är förenlig med artikel 5 eller 6.

Andra behöriga myndigheter ska säkerställa efterlevnaden av kraven i artikel 5 och i de genomförandeakter som är relevanta för utövandet av de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt som införlivar direktiv (EU) 2018/1972, allt efter omständigheterna.

Den nationella regleringsmyndigheten och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter ska årligen informera kommissionen om tillämpningen av artiklarna 5 och 6 och den här artikeln.

5. Genomförandeförordning (EU) 2016/2286 ska fortsätta att gälla fram till den dag då den nya genomförandeakt som antas enligt punkt 1 i denna artikel börjar tillämpas.

Artikel 8

Exceptionell tillämpning av tilläggsavgifter i slutkundsledet för konsumtion av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet och bestämmelser om alternativa taxor

1. Utan att det påverkar tillämpningen av tredje stycket ska en roamingleverantör som tar ut en tilläggsavgift för konsumtion av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet utöver någon gräns enligt en fastställd policy för skälig användning, uppfylla följande krav, exklusive moms:
 - a) Ingen tilläggsavgift som tas ut för reglerade ringda roamingsamtal, reglerade skickade sms-roamingmeddelanden eller reglerade dataroamingtjänster får överskrida de högsta grossistavgifter som föreskrivs i artiklarna 9.2, 10.1 respektive 11.1.
 - b) Ingen tilläggsavgift som tas ut för reglerade mottagna roamingsamtal får överskrida den enda unionsomfattande högsta mobiltermineringstaxa för röstsamtal som fastställts för det året i enlighet med artikel 75.1 i direktiv (EU) 2018/1972.

När det gäller första stycket b i denna punkt, om kommissionen, till följd av sin översyn av den delegerade akt som antas enligt artikel 75.1 i direktiv (EU) 2018/1972, beslutar att det inte längre är nödvändigt att fastställa en unionsomfattande termineringstaxa för röstsamtal och beslutar att inte införa någon högsta mobiltermineringstaxa för röstsamtal, får de eventuella tilläggsavgifter som tillämpas på reglerade roamingsamtal som tas emot inte överstiga den taxa som fastställs i den senaste delegerade akt som antagits enligt artikel 75 i det direktivet.

Roamingleverantörer får inte ta ut någon tilläggsavgift för reglerade mottagna sms-roamingmeddelanden eller för mottagna roaming-röstmeddelanden. Detta ska inte påverka andra tillämpliga avgifter, till exempel avgifter för att lyssna på sådana meddelanden.

Roamingleverantörer ska debitera ringda och mottagna roamingsamtal per sekund.

Roamingleverantörer får tillämpa en inledande minimidebiteringsperiod på högst 30 sekunder för ringda samtal. Roamingleverantörer ska debitera sina kunder per kilobyte för tillhandahållande av reglerade dataroamingtjänster, utom för mms som får debiteras per enhet. I ett sådant fall får den avgift i slutkundsledet som en roamingleverantör får ta ut från sin roamingkund för överföring eller mottagande av ett mms-roamingmeddelande inte överskrida den högsta avgift i slutkundsledet för reglerade dataroamingtjänster som anges i första stycket.

2. Roamingleverantörer får erbjuda och roamingkunder får aktivt välja en annan roamingtaxa än som fastställts i enlighet med artiklarna 4, 5 och 6 samt punkt 1 i den här artikeln, som ger roamingkunderna rätt till en annan taxa för reglerade roamingtjänster än vad de skulle ha tilldelats om inget sådant val hade gjorts. Roamingleverantören ska påminna dessa roamingkunder om vilka roamingfördelar som de i ett sådant fall skulle gå miste om.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket, ska roamingleverantörer automatiskt tillämpa en taxa som fastställts i enlighet med artiklarna 4 och 5 samt punkt 1 i den här artikeln på alla befintliga och nya roamingkunder.

En roamingkund får när som helst begära byte till eller från en taxa som fastställts i enlighet med artiklarna 4, 5 och 6 samt punkt 1 i den här artikeln. När roamingkunder aktivt väljer att byta från eller tillbaka till en taxa som fastställts i enlighet med artiklarna 4, 5 och 6 samt punkt 1 i den här artikeln, ska bytet ske inom en arbetsdag från mottagandet av begäran och vara kostnadsfritt, och får inte vara förenat med villkor eller restriktioner rörande andra delar av abonnemangen än roaming. Roamingleverantörer får fördröja ett byte tills den tidigare roamingtaxan har gällt under en specificerad minimiperiod på högst två månader.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av del III avdelning III i direktiv (EU) 2018/1972 ska roamingleverantörer säkerställa att ett slutkundsavtal som omfattar någon typ av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet specificerar egenskaperna för den tillhandahållna reglerade roamingtjänsten i slutkundsledet, däribland särskilt följande:
- a) Den eller de specifika avgiftsplanerna och, för varje avgiftsplan, vilka typer av tjänster som erbjuds, inklusive kommunikationsvolymer.
 - b) Eventuella restriktioner som gäller för konsumtion av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet som tillhandahålls till gällande nationellt slutkundspris, särskilt kvantifierad information om hur en eventuell policy för skälig användning tillämpas med hänvisning till huvudparametrarna vad gäller pris, volym eller annat för den berörda tillhandahållna reglerade roamingtjänsten i slutkundsledet.
 - c) Tydlig och begriplig information om villkoren för och kvaliteten på roamingtjänsten vid roaming inom unionen i enlighet med Berecs riktlinjer som avses i punkt 6.
4. Roamingleverantörer ska säkerställa att slutkundsavtal som omfattar någon typ av reglerad roamingtjänst i slutkundsledet innehåller information om de typer av tjänster som kan bli föremål för högre avgifter vid roaming, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 97 i direktiv (EU) 2018/1972.

5. Roamingleverantörer ska offentliggöra den information som avses i punkterna 3 och 4.

Roamingleverantörer ska dessutom offentliggöra information om skälen till varför roamingtjänsten eventuellt erbjuds på villkor som är mindre fördelaktiga än de som erbjuds nationellt. Denna information ska omfatta faktorer som kan påverka kvaliteten på den roamingtjänst som roamingkunden abonnerar på, såsom de nätgenerationer och den nätteknik som finns tillgängliga för roamingkunden i en besökt medlemsstat.

6. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Berec senast den 1 januari 2023, efter samråd med berörda aktörer och i nära samarbete med kommissionen, uppdatera sina riktlinjer för roaming i slutkundsledet, särskilt när det gäller genomförandet av denna artikel och de transparensåtgärder som avses i artiklarna 13, 14 och 15.

Artikel 9

Grossistavgifter för reglerade roamingsamtal

1. Den genomsnittliga grossistavgiften, inbegripet bland annat kostnader för originering, transitering och terminering, som värdsnätsoperatören tar ut av en roamingleverantör för ett reglerat roamingsamtal från värdnätet, får inte överstiga skyddsgränsen 0,022 EUR per minut. Denna högsta grossistavgift ska minska till 0,019 EUR per minut den 1 januari 2025 och ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21, förbli 0,019 EUR per minut till den 30 juni 2032.

2. Den genomsnittliga grossistavgift som avses i punkt 1 ska gälla mellan två operatörer, oavsett vilka de är, och beräknas för en tolv månaders period eller en eventuell kortare period som kan återstå före utgången av tillämpningsperioden beträffande den högsta genomsnittliga grossistavgiften enligt punkt 1 eller före den 30 juni 2032.
3. Den genomsnittliga grossistavgift som avses i punkt 1 ska beräknas genom att den totala intäkten för roaming i grossistledet divideras med det totala antal roamingminuter i grossistledet som den berörda operatören faktiskt använt för tillhandahållande av roamingsamtal i grossistledet inom unionen under den berörda perioden, uttryckta i ett belopp per sekund, varvid anpassningar ska göras för att ta hänsyn till värtnätsoperatörens möjlighet att tillämpa en minimiavgiftsperiod som inte överstiger 30 sekunder.

Artikel 10

Grossistavgifter för reglerade sms-roamingmeddelanden

1. Den genomsnittliga grossistavgift som en värtnätsoperatör får ta ut av roamingleverantören för ett reglerat sms-roamingmeddelande från värtnätet får inte överskrida skyddsgränsen 0,004 EUR per sms-meddelande. Denna högsta grossistavgift ska minska till 0,003 EUR per sms-meddelande den 1 januari 2025 och ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21, förbli 0,003 EUR till och med den 30 juni 2032.

2. Den genomsnittliga grossistavgift som avses i punkt 1 ska gälla mellan två operatörer, oavsett vilka de är, och beräknas för en tolv månadersperiod eller en eventuell kortare period som kan återstå före utgången av tillämpningsperioden beträffande den högsta genomsnittliga grossistavgiften enligt punkt 1 eller före den 30 juni 2032.
3. Den genomsnittliga grossistavgift som avses i punkt 1 ska beräknas genom att den totala intäkt för roaming i grossistledet som värtnätsoperatören eller hemmanätsoperatören får in för originering och överföring av reglerade sms-roamingmeddelanden inom unionen under den aktuella perioden divideras med det totala antalet sådana sms-meddelanden som origineras och överförs på den relevanta roamingleverantörens eller hemmanätsoperatörens vägnar under den perioden.
4. Vid sidan av den avgift som avses i punkt 1 får värtnätsoperatören inte debitera en roamingkunds roamingleverantör eller hemmanätsoperatör för terminering av ett reglerat sms-roamingmeddelande som skickas till en roamingkund under roaming på värtnätet.

Artikel 11

Grossistavgifter för reglerade dataroamingtjänster

1. Den genomsnittliga grossistavgift som en värtnätsoperatör får ta ut av en roamingleverantör för reglerade dataroamingtjänster från värtnätet får inte överstiga skyddsgränsen 2,00 EUR per gigabyte överförda data. Denna högsta grossistavgift ska sänkas till 1,80 EUR per gigabyte överförda data den 1 januari 2023, till 1,55 EUR per gigabyte den 1 januari 2024, till 1,30 EUR per gigabyte den 1 januari 2025, till 1,10 EUR per gigabyte den 1 januari 2026 och till 1,00 EUR per gigabyte senast den 1 januari 2027, varefter den, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21, ska förbli 1,00 EUR per gigabyte överförda data till och med den 30 juni 2032.
2. Den genomsnittliga grossistavgift som avses i punkt 1 ska gälla mellan två operatörer, oavsett vilka de är, och beräknas för en tolv månaders period eller en eventuell kortare period som kan återstå före utgången av tillämpningsperioden beträffande den högsta genomsnittliga grossistavgiften som anges i punkt 1 eller före den 30 juni 2032.
3. Den genomsnittliga grossistavgift som avses i punkt 1 ska beräknas genom att den totala intäkt i grossistledet som värtnätsoperatören eller hemmanätsoperatören får in för tillhandahållande av reglerade dataroamingtjänster under den aktuella perioden divideras med det totala antalet megabyte data som faktiskt förbrukats vid tillhandahållandet av dessa tjänster under samma period, uttryckt i kilobyte, på den relevanta roamingleverantörens eller hemmanätsoperatörens vägnar under den perioden.

Artikel 12

Grossistavgifter för nödkommunikation

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 9, 10 och 11 får värknätsoperatören inte ta ut några avgifter av roamingleverantören för någon typ av nödkommunikation som initierats av roamingkunden eller för överföring av lokaliseringssuppgifter.

Artikel 13

Transparens i fråga om slutkundsvillkor för roamingsamtal och sms-meddelanden

1. För att göra roamingkunder uppmärksamma på att de kommer att få betala en roamingavgift när de ringer eller tar emot ett samtal eller skickar ett sms-meddelande, ska varje roamingleverantör, utom när kunderna har meddelat roamingleverantören att de avsäger sig denna tjänst, via ett automatiskt meddelande till kunderna när de reser in i en annan medlemsstat än den där deras nationella leverantör finns, utan onödigt dröjsmål och kostnadsfritt ge dem grundläggande personlig prisinformation om de roamingavgifter, inklusive moms, som gäller när de ringer och tar emot samtal samt skickar sms-meddelanden i den besökta medlemsstaten.

Denna grundläggande personliga prisinformation ska ges i den valuta som används vid fakturering av den nationella leverantören och ska inbegripa information om

- a) den eventuella policy för skälig användning som roamingkunden omfattas av i unionen och de tilläggsavgifter som tillämpas när nivåerna enligt den policyn för skälig användning överskrids, och
- b) eventuella tilläggsavgifter som tillämpas i enlighet med artikel 6.

Roamingleverantörer ska, via ett automatiskt meddelande till roamingkunderna när de reser in i en annan medlemsstat än den där deras nationella leverantör finns, utan onödigt dröjsmål och kostnadsfritt informera dem om den potentiella risken för högre avgifter på grund av användningen av mervärdestjänster, utom när en roamingkund har meddelat sin roamingleverantör att den avsäger sig denna tjänst. Sådan information ska innehålla en länk som ger kostnadsfri tillgång till en särskild webbsida med aktuell information om de typer av tjänster som kan bli föremål för högre kostnader och, om tillgängligt, information om nummerserier för mervärdestjänster eller annan relevant ytterligare information i den databas som upprättats enligt artikel 16 första stycket a, i enlighet med artikel 16 tredje stycket. Webbsidan ska innehålla information om eventuella avgifter som gäller för frisamtalsnummer vid roaming.

Den grundläggande personliga prisinformation som avses i första stycket i denna punkt ska också inbegripa uppgifter om det gratisnummer som avses i punkt 2 för erhållande av mer detaljerad information.

Kunderna ska i samband med varje meddelande ha möjlighet att kostnadsfritt och enkelt meddela roamingleverantören att de inte vill ha det automatiska meddelandet. Kunder som har meddelat att de avsäger sig det automatiska meddelandet ska ha rätt att när som helst och kostnadsfritt begära att roamingleverantören tillhandahåller tjänsten igen.

Roamingleverantörerna ska automatiskt och kostnadsfritt tillhandahålla kunder med funktionsnedsättning den grundläggande personliga prisinformation som avses i första stycket via ett röstsamtal, om kunden så önskar.

Med undantag av hänvisningen till en eventuell policy för skälig användning och den tilläggsavgift som tillämpas i enlighet med artikel 6, ska första, andra, femte och sjätte styckena i denna punkt också tillämpas på både roamingsamtalstjänster och sms-roamingtjänster som utnyttjas av roamingkunder när de ansluter sig till nationella eller internationella icke markbundna allmänna mobilnät och som tillhandahålls av en roamingleverantör samt på roamingsamtalstjänster och sms-roamingtjänster som utnyttjas av roamingkunder som reser utanför unionen och som tillhandahålls av en roamingleverantör.

2. Utöver den information som föreskrivs i punkt 1 ska kunder, oberoende av var de befinner sig i unionen, ha rätt att kostnadsfritt begära samt få mer detaljerad personlig prisinformation om de roamingavgifter som gäller i värdnätet för röstsamtal och sms-meddelanden, samt information om de transparensåtgärder som är tillämpliga enligt denna förordning, genom ett mobilt röstsamtal eller ett sms-meddelande. En sådan begäran ska ställas till ett gratisnummer som roamingleverantören avdelat för detta ändamål. Skyldigheterna enligt punkt 1 ska inte gälla för enheter som inte stöder sms-funktioner.
3. Roamingleverantören ska skicka ett meddelande till roamingkunden när gällande volym för skälighets användning av reglerade roamingtjänster för röstsamtal eller sms har förbrukats till fullo eller eventuell användningsgräns som tillämpas i enlighet med artikel 6 nåtts. Meddelandet ska ange den tilläggsavgift som kommer att tillämpas för roamingkundens eventuella ytterligare konsumtion av reglerade roamingtjänster för röstsamtal eller sms. Alla kunder ska ha rätt att kräva att roamingleverantören slutar att skicka sådana meddelanden och ska ha rätt att när som helst och kostnadsfritt kräva att roamingleverantören tillhandahåller tjänsten igen.
4. Roamingleverantörerna ska tillhandahålla alla kunder fullständig information om gällande roamingavgifter när abonnemanget tecknas. De ska dessutom utan onödigt dröjsmål förse sina roamingkunder med uppdaterade uppgifter om gällande roamingavgifter varje gång dessa avgifter ändras.

Roamingleverantörerna ska därefter med rimliga intervaller skicka påminnelser till samtliga kunder som valt en annan taxa.

5. Roamingleverantörerna ska ge sina kunder tillgång till information om hur oavsiktlig roaming i gränsregioner effektivt undviks. Roamingleverantörer ska vidta alla rimliga åtgärder för att skydda sina kunder från att betala roamingavgifter för roamingtjänster som de utnyttjar oavsiktligt när de befinner sig i hemmedlemsstaten.
6. Roamingleverantörer ska vidta alla rimliga åtgärder för att skydda sina kunder från att betala extra avgifter för röstsamtal och sms-meddelanden vid oavsiktlig anslutning till icke markbundna allmänna mobilnät, såsom att göra det möjligt för roamingkunder att välja att inte ansluta sig till icke markbundna nät. Om en sådan opt-out-mekanism erbjuds ska roamingkunden ha rätt att när som helst, enkelt och kostnadsfritt, välja att inte använda icke markbundna nät och att begära att anslutningen till sådana nät återställs.

Artikel 14

Transparensmekanism och skyddsmekanism för dataroamingtjänster i slutkundsledet

1. Roamingleverantörer ska säkerställa att deras roamingkunder både före och efter det att ett slutkundsavtal ingås får lämplig information om de avgifter som gäller när de använder reglerade dataroamingtjänster, och informationen ska ges så att kunderna utan svårighet kan förstå de ekonomiska konsekvenserna av användandet och på så sätt kan övervaka och kontrollera sina utgifter för reglerade dataroamingtjänster i enlighet med punkterna 2 och 4.

Roamingleverantörerna ska i förekommande fall innan ett slutkundsavtal ingås och regelbundet därefter informera sina kunder om risken med automatisk och okontrollerad dataroaminganslutning och nedladdning av data vid roaming. Dessutom ska roamingleverantörerna kostnadsfritt och på ett tydligt och lättbegripligt sätt informera sina kunder om hur dessa automatiska dataroaminganslutningar stängs av för att förhindra okontrollerad konsumtion av dataroamingtjänster.

2. Roamingkunderna ska genom ett automatiskt meddelande från roamingleverantören upplysas om att de använder reglerade dataroamingtjänster och få grundläggande personlig taxainformation om avgifterna, i den valuta som används vid fakturering av den nationella leverantören, och som tillämpas i den berörda medlemsstaten vid leverans av reglerade dataroamingtjänster till de kunderna, utom i de fall kunderna har meddelat roamingleverantören att de avsäger sig denna information.

Den grundläggande personliga taxainformationen ska innehålla uppgifter om

- a) den eventuella policy för skälig användning som roamingkunden omfattas av i unionen och de tilläggsavgifter som tillämpas när nivåerna enligt den policyn för skälig användning överskrids, och
- b) eventuella tilläggsavgifter som tillämpas i enlighet med artikel 6.

Informationen ska skickas direkt till roamingkundens mobila enhet, till exempel i form av ett sms-meddelande, ett e-postmeddelande, ett textmeddelande eller ett pop-up-fönster på den mobila enheten, varje gång roamingkunden reser in i en annan medlemsstat än den där kundens nationella leverantör finns och för första gången börjar använda en dataroamingtjänst i den medlemsstaten. Informationen ska lämnas kostnadsfritt vid den tidpunkt då roamingkunden börjar använda en reglerad dataroamingtjänst och på ett sådant sätt att den är lätt att ta emot och förstå.

Kunder som har meddelat sin roamingleverantör att de avsäger sig automatisk information om taxor ska ha rätt att när som helst och kostnadsfritt begära att roamingleverantören tillhandahåller denna tjänst igen.

3. Roamingleverantören ska skicka ett meddelande när gällande volym för skälig användning av reglerad dataroamingtjänst har förbrukats till fullo eller eventuell användningsgräns som tillämpas i enlighet med artikel 6 nåtts. Meddelandet ska ange den tilläggsavgift som kommer att tillämpas för roamingkundens eventuella ytterligare konsumtion av reglerade dataroamingtjänster. Alla kunder ska ha rätt att kräva att roamingleverantören slutar att skicka sådana meddelanden och ska ha rätt att när som helst och kostnadsfritt kräva att roamingleverantören tillhandahåller tjänsten igen.
4. Varje roamingleverantör ska ge alla sina roamingkunder kostnadsfri tillgång till en tjänst som i rätt tid tillhandahåller information om den sammanlagda konsumtionen, uttryckt i volym eller i den valuta som roamingkunden faktureras i för sina kostnader för reglerade dataroamingtjänster, och som garanterar att de sammanlagda utgifterna för reglerade dataroamingtjänster under en angiven användningsperiod, med undantag för mms-meddelanden som faktureras per enhet, inte utan kundens uttryckliga medgivande överskrider ett visst kostnadstak. Kunderna får meddela roamingleverantören att de inte vill ha tillgång till en sådan tjänst.

I detta syfte ska roamingleverantören erbjuda ett eller flera kostnadstak för angivna användningsperioder, förutsatt att kunden i förväg informeras om motsvarande volymbelopp. Ett av dessa tak (standardkostnadstaket) ska ligga nära, men inte överstiga, 50 EUR för utestående avgifter per månatlig faktureringsperiod, exklusive moms.

Alternativt får roamingleverantören fastställa kostnadstak uttryckta i volym, förutsatt att kunden i förväg informeras om motsvarande penningbelopp. Ett av dessa tak (standardvolymtaket) ska ha ett motsvarande penningbelopp som inte överstiger 50 EUR för utestående avgifter per månatlig faktureringsperiod, exklusive moms.

Utöver detta får roamingleverantören erbjuda sina roamingkunder andra kostnadstak med andra, dvs. högre eller lägre, högsta kostnadstak per månad.

De standardtak som avses i andra och tredje styckena ska gälla för alla kunder som inte har valt ett annat tak.

Varje roamingleverantör ska också säkerställa att ett lämpligt meddelande skickas direkt till roamingkundens mobila enhet, till exempel i form av ett sms-meddelande, ett e-postmeddelande, ett textmeddelande eller ett pop-up-fönster på datorn när dataroamingtjänsterna har nått 80 % av det överenskomna kostnads- eller volymtaket. Alla kunder ska ha rätt att begära att roamingoperatören slutar att skicka sådana meddelanden samt att när som helst och kostnadsfritt begära att roamingleverantören tillhandahåller tjänsten igen.

När kostnads- eller volymtaket annars skulle överskridas ska ett meddelande skickas till roamingkundens mobila enhet. Om en roamingkund som omfattas av ett standardkostnadstak eller standardvolymtak enligt femte stycket konsumerar mer än 100 EUR under en månatlig faktureringsperiod, exklusive moms, ska ytterligare ett meddelande skickas till roamingkundens mobila enhet. Dessa meddelanden ska upplysa kunderna om hur de ska gå tillväga för att få fortsatt tillgång till dessa tjänster och om kostnaderna för varje ytterligare enhet som konsumeras. Om roamingkunden inte svarar enligt uppmaningen i det mottagna meddelandet ska roamingleverantören omedelbart upphöra att tillhandahålla och att ta betalt av roamingkunden för reglerade dataroamingtjänster, om inte och till dess att roamingkunden begär fortsatt eller förnyad tillgång till dessa tjänster.

När en roamingkund begär att få upphäva eller återställa ett kostnads- eller volymtak ska ändringen utföras kostnadsfritt inom en arbetsdag från mottagandet av begäran och får inte vara förenad med villkor eller restriktioner gällande andra delar av abonnemanget.

5. Punkterna 2 och 4 ska inte tillämpas på utrustning för maskin till maskin-kommunikation som använder mobil datakommunikation.

6. Roamingleverantörer ska vidta alla rimliga åtgärder för att skydda sina kunder från att betala roamingavgifter för roamingtjänster som de utnyttjar oavsiktligt när de befinner sig i hemmedlemsstaten. Detta ska inbegripa information till kunderna om hur oavsiktlig roaming i gränsregioner effektivt undviks.
7. Roamingleverantörer ska vidta alla rimliga åtgärder för att skydda sina kunder från att betala extra avgifter för datatjänster vid oavsiktlig anslutning till icke markbundna allmänna mobilnät, såsom att göra det möjligt för roamingkunder att välja att inte ansluta sig till icke markbundna nät. Om en sådan opt-out-mekanism erbjuds ska kunden ha rätt att när som helst, enkelt och kostnadsfritt, välja att inte använda icke markbundna nät och att begära att anslutningen till sådana nät återställs.
8. Med undantag av punkt 2 andra stycket, punkt 3 och punkt 6, och med förbehåll för vad som anges i andra och tredje styckena i den här punkten, ska denna artikel också tillämpas på både dataroamingtjänster som utnyttjas av roamingkunder när de ansluter sig till nationella eller internationella icke markbundna allmänna mobilnät som tillhandahålls av en roamingleverantör samt på dataroamingtjänster som utnyttjas av roamingkunder vid resa utanför unionen och som tillhandahålls av en roamingleverantör.

När det gäller den tjänst som avses i punkt 4 första stycket ska kraven i punkt 4 inte tillämpas om värdnätsoperatören i det besökta landet utanför unionen inte tillåter att roamingleverantören övervakar kundernas användning i realtid.

När så är fallet ska kunden vid inresa i ett sådant land utan onödigt dröjsmål och kostnadsfritt genom ett sms-meddelande underrättas om att information om sammanlagd konsumtion inte finns tillgänglig och att garantin för att ett visst kostnadstak inte överskrids inte gäller.

Artikel 15

Transparens i fråga om metoderna för tillgång till alarmeringstjänster

Roamingleverantörer ska säkerställa att deras roamingkunder hålls tillräckligt informerade om metoderna för tillgång till alarmeringstjänster i den besökta medlemsstaten.

Roamingleverantören ska genom ett automatiskt meddelande informera roamingkunden om att denne kan få tillgång till alarmeringstjänster utan avgift genom att ringa det gemensamma europeiska larmnumret ”112”. Detta meddelande ska också innehålla en länk som ger kostnadsfri tillgång till en särskild webbsida som är tillgänglig för personer med funktionsnedsättning och som ger information om alternativa metoder för tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation som föreskrivs i den besökta medlemsstaten. Denna information ska levereras till roamingkundens mobila enhet genom ett sms-meddelande eller, när så är nödvändigt, på ett sådant sätt att den är lätt att ta emot och förstå varje gång en roamingkund reser in i en annan medlemsstat än roamingkundens inhemska leverantörs. Informationen ska lämnas kostnadsfritt.

I medlemsstater där mobilapplikationer för varningar till allmänheten används – om en länk till den applikationen har rapporterats av den besökta medlemsstaten i den databas som upprättats enligt artikel 16 första stycket b – ska roamingleverantörer i det meddelande som avses i andra stycket i den här artikeln inkludera information om att varningar till allmänheten kan tas emot av en mobilapplikation för varningar till allmänheten. En länk till mobilapplikationen för varningar till allmänheten och instruktioner om hur den kan laddas ned ska tillhandahållas på den särskilda webbsida som avses i andra stycket i den här artikeln.

Artikel 16

Databaser över nummerserier för mervärdestjänster och metoder för tillgång till alarmeringstjänster

Senast den 31 december 2022 ska Berec upprätta och därefter underhålla

- a) en gemensam unionsomfattande databas över nummerserier för mervärdestjänster i varje medlemsstat, vilken ska göras tillgänglig för operatörer, nationella regleringsmyndigheter och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter, och
- b) en gemensam unionsomfattande databas över de metoder för tillgång till alarmeringstjänster som föreskrivs i varje medlemsstat och som är tekniskt möjliga för roamingkunder att använda, vilken ska göras tillgänglig för operatörer och nationella regleringsmyndigheter och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter.

För att Berec ska kunna upprätta och underhålla de databaser som avses i första stycket ska de nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter, på elektronisk väg och utan onödigt dröjsmål, förse Berec med den nödvändiga informationen och de relevanta uppdateringarna.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 ska de databaser som avses i första stycket göra det möjligt för de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter att på frivillig basis tillhandahålla ytterligare information.

Artikel 17

Tillsyn och verkställighet

1. De nationella regleringsmyndigheterna och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter ska övervaka och utöva tillsyn över efterlevnaden av denna förordning inom deras respektive territorier.

De nationella regleringsmyndigheterna ska strikt övervaka och utöva tillsyn över roamingleverantörer som utnyttjar artiklarna 5 och 6.

I tillämpliga fall ska andra behöriga myndigheter övervaka och utöva tillsyn över operatörernas efterlevnad av de skyldigheter som fastställs i denna förordning och som är relevanta för utövandet av de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt som införlivar direktiv (EU) 2018/1972.

2. De nationella regleringsmyndigheterna och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter och Berec ska offentliggöra aktuell information om tillämpningen av denna förordning, särskilt artiklarna 4, 5 och 6 samt 8–11 på ett sätt som gör informationen lättillgänglig för berörda parter.
3. De nationella regleringsmyndigheterna och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter ska inom ramen för sina respektive befogenheter, inför den översyn som anges i artikel 21, bevaka utvecklingen av de avgifter i grossist- och slutkundsledet som gäller röst- och datakommunikationstjänster för roamingkunder, däribland sms och mms, inbegripet i de yttersta randområden som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. De nationella regleringsmyndigheterna och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter ska också vara uppmärksamma på det särskilda fallet med oavsiktlig roaming i gränsregioner i angränsande medlemsstater och bevaka huruvida trafikstyrningsteknik används till nackdel för kunderna.

De nationella regleringsmyndigheterna och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter ska övervaka och samla information om oavsiktlig roaming och vidta lämpliga åtgärder.

4. De nationella regleringsmyndigheterna och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter ska ha befogenhet att kräva att företag som omfattas av skyldigheter enligt denna förordning lämnar all information som är relevant för denna förordnings genomförande och verkställighet. Dessa företag ska på begäran lämna denna information utan dröjsmål och inom de tidsgränser och på den detaljnivå som de nationella regleringsmyndigheterna och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter kräver.
5. Om en nationell regleringsmyndighet eller andra behöriga myndigheter betraktar informationen som konfidentiell i enlighet med unionens och nationella regler om affärshemligheter, ska kommissionen, Berec och andra berörda nationella regleringsmyndigheter eller behöriga myndigheter säkerställa att informationen behandlas konfidentiellt. Affärshemligheter ska inte hindra att den nationella regleringsmyndigheten eller andra behöriga myndigheter, kommissionen, Berec och andra berörda nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter sinsemellan utbyter information i rätt tid för ändamål som rör översyn och övervakning av och tillsyn över tillämpningen av denna förordning.

6. De nationella regleringsmyndigheterna ska ha befogenhet att ingripa på eget initiativ för att säkerställa att denna förordning följs. De nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter i de fall som anges i artikel 61.2 b och c i direktiv (EU) 2018/1972 ska vid behov utnyttja sina befogenheter enligt artikel 61 i det direktivet för att säkerställa fullgott tillträde och fullgod samtrafik, i syfte att garantera att slutanvändarna kan nå varandra samt att det råder interoperabilitet mellan roamingtjänster, till exempel i en situation där kunder inte kan utväxla reglerade sms-roamingmeddelanden med kunder i ett markbundet allmänt mobilnät i en annan medlemsstat till följd av att det saknas ett avtal om roaming i grossistledet som möjliggör leverans av sådana meddelanden.
7. Om en nationell regleringsmyndighet eller, när det är tillämpligt för utövandet av de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt som införlivar direktiv (EU) 2018/1972, andra behöriga myndigheter upptäcker att skyldigheterna enligt denna förordning åsidosätts, ska den ha befogenhet att kräva att åsidosättandet omedelbart upphör.

Artikel 18

Tvistlösning

1. Vid tvister som rör skyldigheter enligt denna förordning mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i en medlemsstat, ska de tvistlösningsförfaranden som fastställts i artiklarna 26 och 27 i direktiv (EU) 2018/1972 tillämpas.

Tvister mellan värnadsoperatörer och andra operatörer om de taxor som tillämpas på de insatser som krävs för att tillhandahålla reglerade roamingtjänster i grossistledet får hänskjutas till den eller de behöriga nationella regleringsmyndigheterna enligt artiklarna 26 och 27 i direktiv (EU) 2018/1972. Den eller de behöriga nationella regleringsmyndigheterna ska underrätta Berec om alla eventuella gränsöverskridande tvister så att de kan lösas på ett konsekvent sätt. Om Berec har hörts ska den eller de behöriga nationella regleringsmyndigheterna avvakta Berecs utlåtande innan åtgärder för att lösa tvisten vidtas.

2. I händelse av en olöst tvist i en fråga, inom denna förordnings tillämpningsområde, som berör en konsument eller en slutanvändare, ska medlemsstaterna säkerställa att de förfaranden för lösning av tvister utanför domstol som fastställs i artikel 25 i direktiv (EU) 2018/1972 kan användas.

Artikel 19

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder utan dröjsmål samt eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 20
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommunikationskommittén, som inrättats genom artikel 118.1 i direktiv (EU) 2018/1972. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 21
Översyn

1. Kommissionen ska, efter samråd med Berec, överlämna två rapporter till Europaparlamentet och rådet, som vid behov ska åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning.

Den första rapporten ska överlämnas senast den 30 juni 2025 och den andra senast den 30 juni 2029.

Dessa rapporter ska bland annat innehålla en bedömning av

- a) effekterna av utbyggnaden och genomförandet av nästa generations mobilnät och mobilteknik på roamingmarknaden,

- b) hur effektiva skyldigheterna avseende tjänstekvalitet är för roamingkunderna, tillgången till och kvaliteten på tjänster, inbegripet sådana som utgör ett alternativ till reglerade röstsamtals-, sms- och dataroamingtjänster i slutkundsledet, särskilt mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och tillgången till de olika typerna av nätteknik och nätgenerationer,
- c) graden av konkurrens i såväl slutkunds- som grossistledet på roamingmarknaden, särskilt de faktiska grossisttaxor som betalas av operatörer och små, oberoende eller nystartade operatörers och virtuella mobiloperatörers konkurrenssituation, inbegripet konkurrenseffekterna av affärsavtal om roaming i grossistledet, trafik som är föremål för handel på handelsplattformar och liknande instrument och graden av samtrafik mellan operatörer,
- d) utvecklingen av roaming maskin till maskin, inbegripet roaming på enheter i sakernas internet,
- e) i vilken utsträckning genomförandet av åtgärderna enligt artikel 3, i synnerhet på grundval av den information som tillhandahållits av de nationella regleringsmyndigheterna, av förfarandet med förhandsgodkännande enligt artikel 3.6, har lett till att det utvecklats konkurrens på den inre marknaden för reglerade roamingtjänster,
- f) utvecklingen av de avgiftsplaner i slutkundsledet som finns att tillgå,

- g) förändringar i datakonsumtionsmönster när det gäller både inhemska tjänster och roamingtjänster, inbegripet förändringar i de europeiska slutanvändarnas resemönster som orsakas av omständigheter såsom pandemier, till exempel covid-19, eller naturkatastrofer,
- h) möjligheterna för hemmanätsoperatörer att behålla sina nationella avgiftsmodeller, och i vilken utsträckning exceptionella tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet har godkänts enligt artikel 6,
- i) huruvida värtnätsoperatörer kan täcka de faktiska kostnaderna för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i grossistledet, med beaktande av den senaste informationen om nätutbyggnad, samt utvecklingen av teknisk kapacitet, prissättningsmodeller och begränsningar för näten, till exempel möjligheten att inkludera kostnadsmodellberäkningar baserade på kapacitet snarare än konsumtion,
- j) effekterna av operatörernas tillämpning av policyer för skälig användning, inklusive på slutanvändarnas konsumtion, i enlighet med de genomförandeakter som antas enligt artikel 7, inklusive identifiering av eventuella inkonsekvenser i tillämpningen och genomförandet av sådana policyer för skälig användning samt hur ändamålsenlig och proportionell den allmänna tillämpningen av sådana policyer är,

- k) i vilken utsträckning roamingkunder och roamingoperatörer stöter på problem när det gäller mervärdestjänster, och genomförandet av den databas över nummerserier för mervärdestjänster som upprättats enligt artikel 16 första stycket a,
- l) tillämpningen av denna förordnings åtgärder avseende nödkommunikation och klagomål som rör användningen av nödkommunikation vid roaming,
- m) klagomål som rör oavsiktlig roaming.

2. För att kunna bedöma konkurrensutvecklingen på de unionsomfattande roamingmarknaderna ska Berec regelbundet samla in uppgifter från nationella regleringsmyndigheter om utvecklingen avseende slutkunds- och grossistavgifter för reglerade samtals-, sms- och dataroamingtjänster, inbegripet grossistavgifter som tillämpas för balanserad respektive obalanserad roamingtrafik, om effekterna av utbyggnaden och genomförandet av nästa generations mobilnät och mobilteknik på roamingmarknaden, om användningen av handelsplattformar och liknande instrument, om utvecklingen av roaming maskin till maskin och enheter i sakernas internet, och om i vilken utsträckning som roamingavtalen i grossistledet täcker tjänstekvalitet och ger tillgång till olika typer av nätteknik och nätgenerationer. I tillämpliga fall får de nationella regleringsmyndigheterna tillhandahålla sådana uppgifter i samordning med andra behöriga myndigheter.

Berec ska också regelbundet samla in data från nationella regleringsmyndigheter om tillämpningen av policyer för skälig användning, utvecklingen av taxorna för rent nationell trafik, tillämpningen av hållbarhetsmekanismer och klagomål som rör roaming och uppfyllande av kraven på tjänstekvalitet. Där så är lämpligt ska nationella regleringsmyndigheter samordna med och samla in sådana data från andra behöriga myndigheter. Berec ska regelbundet samla in och tillhandahålla ytterligare information om transparens, om tillämpningen av åtgärder för nödkommunikation, om mervärdestjänster och om roaming i icke markbundna allmänna mobilnät.

Berec ska också samla in uppgifter om de avtal om roaming i grossistledet som inte omfattas av de högsta roamingavgifter i grossistledet som fastställs i artikel 9, 10 eller 11 och om tillämpningen av avtalsenliga åtgärder i grossistledet som syftar till att hindra permanent roaming, onormal användning eller missbruk av roamingtjänsttillträde i grossistledet för andra ändamål än att tillhandahålla reglerade roamingtjänster till roamingleverantörers kunder när de periodiskt reser inom unionen.

De uppgifter som Berec samlar in enligt denna punkt ska anmälas till kommissionen minst en gång om året. Kommissionen ska offentliggöra uppgifterna.

Senast den 30 juni 2027 ska kommissionen lägga fram en interimsrapport för Europaparlamentet och rådet på grundval av de uppgifter som Berec samlat in enligt denna punkt, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning.

På basis av de insamlade uppgifterna enligt denna punkt ska Berec regelbundet rapportera om utvecklingen av prissättnings- och konsumtionsmönster i medlemsstaterna för såväl inhemska tjänster som roamingtjänster samt utvecklingen av faktiska roamingavgifter i grossistledet för obalanserad trafik mellan leverantörer av roamingtjänster, samt om förhållandet mellan slutkundspriser, grossistavgifter och grossistkostnader för roamingtjänster. Berec ska bedöma hur nära anknutna de ovannämnda inslagen är till varandra.

Artikel 22

Krav om underrättelse

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om vilka nationella regleringsmyndigheter och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter som ansvarar för att fullgöra uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 23

Upphävande

Förordning (EU) nr 531/2012 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 24
Ikraftträdande och upphörande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2022.

Roamingleverantörernas skyldigheter att tillhandahålla information om nummerserier för mervärdestjänster enligt artikel 13.1 tredje stycket och information om alternativa metoder för tillgång till alarmeringstjänster enligt artikel 15 andra stycket med avseende på informationen i de databaser som avses i artikel 16 ska dock tillämpas från och med den 1 juni 2023.

Denna förordning upphör att gälla den 30 juni 2032.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Upphävd förordning och en förteckning över ändringar av denna

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 531/2012 (EUT L 172, 30.6.2012, s. 10)	
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 (EUT L 310, 26.11.2015, s. 1)	Endast artikel 7
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/920 (EUT L 147, 9.6.2017, s. 1)	

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EU) nr 531/2012	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2	–
Artikel 1.3	Artikel 1.2
Artikel 1.4	–
Artikel 1.5	Artikel 1.3
Artikel 1.6	Artikel 1.4
Artikel 1.7	–
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2 a och b	Artikel 2.2 a och b
Artikel 2.2 c	–
Artikel 2.2 d	Artikel 2.2 c
Artikel 2.2 e	Artikel 2.2 d
Artikel 2.2 f	Artikel 2.2 e
Artikel 2.2 g	Artikel 2.2 f

Förordning (EU) nr 531/2012	Denna förordning
Artikel 2.2 h	Artikel 2.2 g
Artikel 2.2 j	Artikel 2.2 h
Artikel 2.2 k	Artikel 2.2 i
Artikel 2.2 m	Artikel 2.2 j
Artikel 2.2 o	Artikel 2.2 k
Artikel 2.2 p	Artikel 2.2 l
Artikel 2.2 q	Artikel 2.2 m
Artikel 2.2 r	Artikel 2.2 n
Artikel 2.2 s	–
Artikel 3.1–3.8	Artikel 3.1–3.8
Artikel 3.9	–
Artikel 4	–
Artikel 5	–
Artikel 6	Artikel 20
Artikel 6a	Artikel 4.1
–	Artikel 4.2
–	Artikel 4.3

Förordning (EU) nr 531/2012	Denna förordning
Artikel 6b	Artikel 5
Artikel 6c	Artikel 6
Artikel 6d.1, 6d.2 och 6d.3	Artikel 7.1, 7.2 och 7.3
Artikel 6d.4	Artikel 7.1 tredje stycket
Artikel 6d.5	Artikel 7.4
–	Artikel 7.5
Artikel 6e.1 första stycket inledningen	Artikel 8.1 första stycket inledningen
Artikel 6e.1 a	Artikel 8.1 a
Artikel 6e.1 b	–
Artikel 6e.1 c	Artikel 8.1 b
Artikel 6e.1 andra stycket	Artikel 8.1 andra och tredje styckena
Artikel 6e.1 tredje stycket	Artikel 8.1 fjärde stycket
Artikel 6e.1 fjärde stycket	Artikel 8.1 andra stycket
Artikel 6e.2	–
Artikel 6e.3	Artikel 8.2
Artikel 6e.4 första stycket inledningen	Artikel 8.3 inledningen
Artikel 6e.4 första stycket a och b	Artikel 8.3 a och b
–	Artikel 8.3 c
–	Artikel 8.4

Förordning (EU) nr 531/2012	Denna förordning
Artikel 6e.4 andra stycket	Artikel 8.5
–	Artikel 8.6
Artikel 6f	–
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 11	–
Artikel 12	Artikel 11
–	Artikel 12
Artikel 14.1 första och andra styckena	Artikel 13.1 första och andra styckena
–	Artikel 13.1 tredje stycket
Artikel 14.1 tredje och fjärde styckena	Artikel 13.1 fjärde och femte styckena
Artikel 14.1 tredje stycket	Artikel 15.2
Artikel 14.1 femte och sjätte styckena	Artikel 13.1 sjätte och sjunde styckena
Artikel 14.2	Artikel 13.2
Artikel 14.2a	Artikel 13.3
Artikel 14.3	Artikel 13.4
–	Artikel 13.6
Artikel 14.4	Artikel 13.5
Artikel 15.1 och 15.2	Artikel 14.1 och 14.2
Artikel 15.2a	Artikel 14.3

Förordning (EU) nr 531/2012	Denna förordning
Artikel 15.3	Artikel 14.4
Artikel 15.4	Artikel 14.5
Artikel 15.5	Artikel 14.6
–	Artikel 14.7
Artikel 15.6	Artikel 14.8
–	Artikel 15
–	Artikel 16
Artikel 16.1–16.4	Artikel 17.1–17.4
Artikel 16.4a	Artikel 17.5
Artikel 16.5	Artikel 17.6
Artikel 16.6	Artikel 17.7
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19.1	–
Artikel 19.2	–
Artikel 19.3 första stycket	Artikel 21.1 första och andra styckena
–	Artikel 21.1 tredje stycket a
Artikel 19.3 andra stycket a och b	Artikel 21.1 tredje stycket b och c
–	Artikel 21.1 tredje stycket d
Artikel 19.3 c	Artikel 21.1 tredje stycket e

Förordning (EU) nr 531/2012	Denna förordning
Artikel 19.3 d	Artikel 21.1 tredje stycket f
Artikel 19.3 e	Artikel 21.1 tredje stycket g
Artikel 19.3 f	Artikel 21.1 tredje stycket h
Artikel 19.3 g	Artikel 21.1 tredje stycket i
Artikel 19.3 h	Artikel 21.1 tredje stycket j
–	Artikel 21.1 tredje stycket k
–	Artikel 21.1 tredje stycket l
–	Artikel 21.1 tredje stycket m
Artikel 19.4 första stycket	Artikel 21.2 första och tredje styckena
Artikel 19.4 andra stycket	Artikel 21.2 fjärde stycket
–	Artikel 21.2 femte stycket
Artikel 19.4 tredje stycket	Artikel 21.2 sjätte stycket
Artikel 19.4 fjärde stycket	Artikel 21.2 andra stycket
Artikel 20	Artikel 22
Artikel 21	Artikel 23
Artikel 22	Artikel 24
–	
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II